20 Ağustos 1998 Perşembe
Fiyatı: 175 Bin Lira KDV dahil

Haftalık Bağımsız Rahatsız dergi

H.B.R

MAYMUN

ÇAKICI YAKALANDI AMA YÜZLERCE TETİKÇİSİ DIŞARDA...

Uzun süredir, dünyanın öbür ucundan cep telefonuyla emir vererek kıtalararası cinayetlere imza atan Alaattin Çakıcı, nihayet Fransa'da yakalandı.

Ancak, üçotuz parayla cinayete azmettirilebilen mafya tetikçilerinin kökü kurutulmadığı sürece, "vur emri"ni cezaevinden ya da Fransa'dan vermenin hiçbir farkı yok...

ALO, O HERİFİN HESABINI KESİN ÖBÜRÜNÜ DE AYAĞINDAN VURUN!..

I ♥ NICE

POLICE

ATİ*YATİ

ISSN 1300581209-4
NO 220

Ergün anlatıyor

1 Doğada olmak güzeldirde... Maret şişede durduğu gibi durmuyor ki...
SSSSSSS
AMAAN! UYAN ERGÜN!.. YANIMIZDA BİR TANE YILAN VAR... AMA MERAK ETME ŞİMDİ İŞİNİ BİTİRİRİM!..
DONK!
ANAAA... HANİ BİTANEYDİ ŞAPŞALOZ... ETRAFI YAVRULARIYLA DOLUYMUŞ!..

Geçen hafta gazetelerin birinde . haber şöyle idi; Bostancı'da gece sigara almak için büfeye giden çifti saçları uzun diye "ki burası önemli" saçları uzun diye alkollü dört kişi ülkemizde öğretmenlik yapan yabancı eşiyle birlikte genç delikanlıyı feci şekilde dövmüşler.

Bu olay ilk de değil, yeni de ama artıkça artıyor... Tavırlarıyla tutucu ve sağcı oldukları anlaşılan bu sarhoşlar bulundukları kimliklerine yakıştırıp gururla anlatıkları Osmanlı padişahları küpe takıp, askerlerinin de uzun ve örgülü saçlara sahip olduklarını biliyorlar mı acaba. Kendi kültürümüzün içinde olan bu saçlar ve küpeler sanki yabancılara aitmiş gibi bu kimlikteki gençleri rahatsız edip, Avrupalı gibi olmakla suçluyorlar... Unutmasınlar Avrupa kültüründe çingeneler dışında küpe takmak, dazlak olup tepe de saç bırakmak, yanlardan örüp sarmak gibi adetler malesef yoktu...

Hem kültürümüz bozuluyor diye bağırırlar, hem de kültürlerinden heberleri yoktur... Biraz Osmanlıyı araştırsınlar daha çok şaşıracaklardır!...

3 Evet... Bu haftaki hikayemiz yıllar önce Antalya Phaselis'te yaşanmışhr...

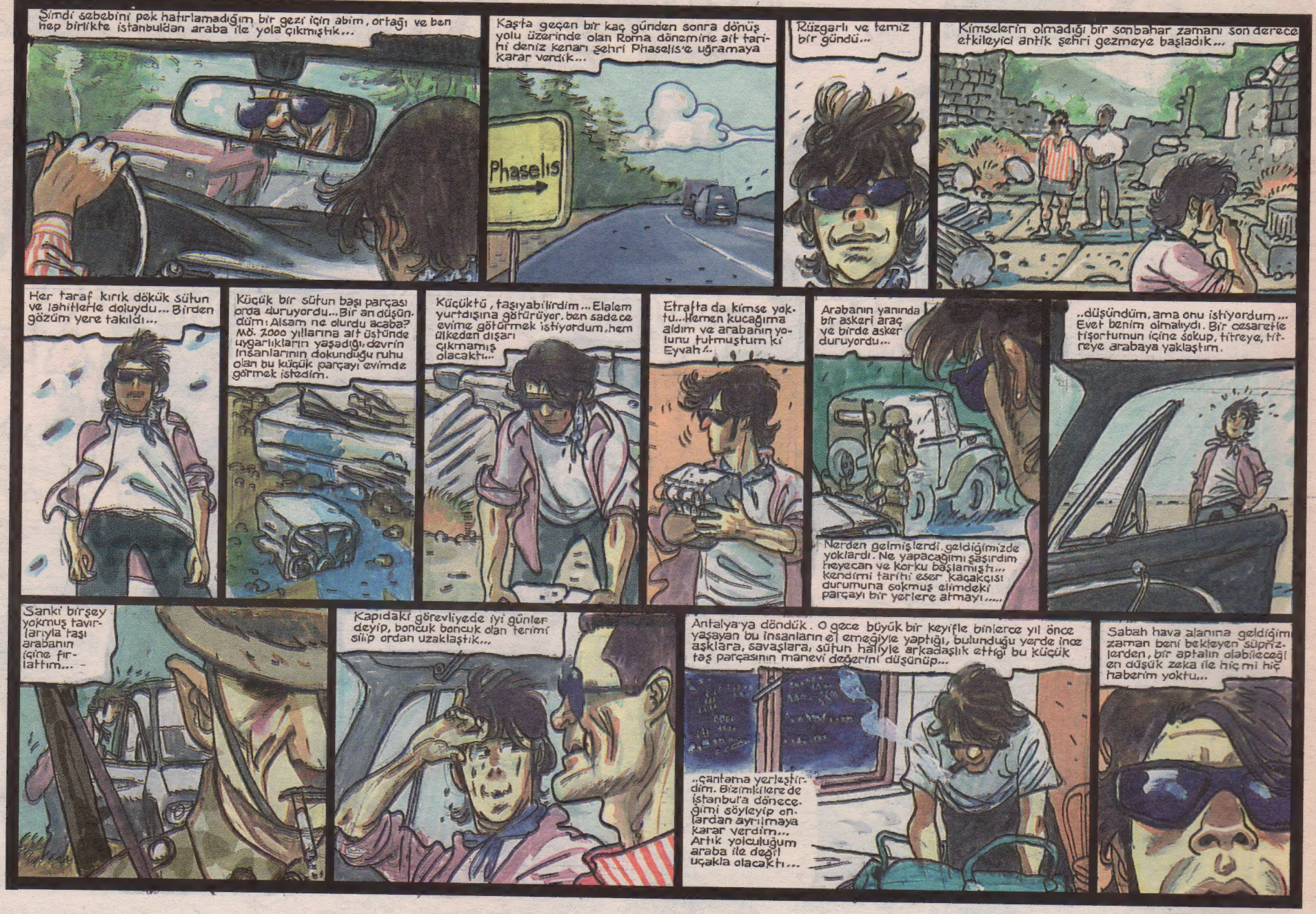
Şimdi sebebini pek hatırlamadığım bir gezi için abim, ortağı ve ben hep birlikte İstanbul'dan araba ile yola çıkmıştık...
Kaş'ta geçen bir kaç günden sonra dönüş yolu üzerinde olan Roma dönemine ait tarihi deniz kenarı şehri Phaselis'e uğramaya karar verdik...
Phaselis
Rüzgarlı ve temiz bir gündü...
Kimselerin olmadığı bir sonbahar zamanı son derece etkileyici antik şehri gezmeye başladık...
Her taraf kırık dökük sütun ve lahitlerle doluydu... Birden gözüm yere takıldı...
Küçük bir sütun başı parçası orda duruyordu... Bir an düşündüm: Acaba ne olurdu acaba? Mö. 2000 yıllarına ait üstünde uygarlıkların yaşadığı, devrin insanlarının dokunduğu ruhu olan bu küçük parçayı evimde görmek istedim.
Küçüktü, taşıyabilirdim... Elalem yurtdışına götürüyor, ben sadece evime götürmek istiyordum, hem ülkeden dışarı çıkmamış olacaktı...
Etrafta da kimse yoktu... Hemen kucağıma aldım ve arabanın yolunu tutmuştum ki Eyvah!..
Arabanın yanında bir askeri araç ve birde asker duruyordu...
Nerden gelmişlerdi, geldiğimizde yoklardı. Ne yapacağımı şaşırdım heyecan ve korku başlamıştı... Kendimi tarihi eser kaçakçısı durumuna sokmuş elimdeki parçayı bir yerlere atmayı.....
..düşündüm, ama onu istiyordum... Evet benim olmalıydı. Bir cesaretle tişortumun içine sokup, titreye, titreye arabaya yaklaştım.
Sanki birşey yokmuş tavırlarıyla taşı arabanın içine fırlattım...
Kapıdaki görevliyede iyi günler deyip, boncuk boncuk olan terimi silip ordan uzaklaştık...
Antalya'ya döndük. O gece büyük bir keyifle binlerce yıl önce yaşayan bu insanların el emeğiyle yaptığı, bulunduğu yerde inaç aşklara, savaşlara, sütun haliyle arkadaşlık ettiği bu küçük taş parçasının manevi değerini düşünüp...
..çantama yerleştirdim. Bizimkilere de İstanbul'a döneceğimi söyleyip onlardan ayrılmaya karar verdim... Artık yolculuğum araba ile değil uçakla olacaktı...
Sabah hava alanına geldiğim zaman beni bekleyen süprizlerden, bir aptalın olabileceği en düşük zeka ile hiç mi hiç haberim yoktu...

DEVAMI HAFTAYA...

Akşamsefası

AYŞE ÖNAL

LONDRA'DAN MÜLTECİ NOTLARI 4

Lady Diana ölüp ortalık birbirine girdiği zaman, itiraf etmeliyim ki bu ölümün gösterisinden içim daralmıştı. Ancak ölümünün birinci yıl törenlerine hazırlanıldığı şu sıralarda, bu taziye depreminin İngilizler için anlamını kavradıkça, Lady Diana içimde hayli yol aldı. Muhtemelen, adam başı yirmibeş sterline paha biçilen "Diana ölüm turu"na bile katılacağım. Tur, Fransa'da Ritz otelinde başlıyor. Mum ışığının gölgeli kuşatması altında yemekle başlıyor ölümün canlandırılması. Sonra kazanın olduğu yola gidiliyor. Ardından hastaneye... Ertesi sabah cenazenin Londra'ya taşınmasına eşlik ediyorsun.. Milyonlarca çiçeğin serpildiği Kensington sarayının bahçesinde ağlamak da tur adabına dahil..

Bu yıl, baba Fayed'in Kensington bulvarına seyyar tuvaletler getirtip getirtmeyeceği bilinmiyor.

Doğduğu evin bahçesinde, babası Lord Spencer'in velayetinde yatan Diana'nın mezarını ziyaret ise, tura katılanlara yasak. Sadece iki ergen Prens görebilecekler annelerinin mezarını. Bu, işin şov bölümü elbette..

Brunei sultanından takviyeli Kraliyet ailesi, olup bitenlere yeraltından müdahele ederken, yerüstünden baba Fayed ile Lord Spencer soylu ölülerini tokuşturuyorlar... Besiktaş-Üsküdar vapurlarının çığırtkanları edebiyle "Koş vatandaş, üç paraya koş, böylesi görülmedi"... Evet, ölülerin böylesi tokuşturulduğu görülmedi. Herkes payına düşenin peşinde bu ölümde..

Brunei sultanı, vaktiyle kendisini dolandırdığına inandığı muhasebeci Fayed'in hayatını güçleştirerek payını istiyor. Lord Spencer, Diana bebekleriyle.. Fayed ise adı haritada olmayan kabile üyelerine bile avuç avuç dağıtılıp kendisinden yıllar yılı esirgenen British kimliğinin intikamıyla.

Bu olup bitenlerin görünen yüzü. Koca Britanya kulisinde ise çok hassas ayrıntılar birikiyor. Çocukluğumun masallarına sığınmış uzun, beyaz kraliyet eldivenlerinin büyüsünü bozmuş Diana... İngiliz Kraliyetinin ölümsüz hiçbir kulu, elinde giysisi ile bir renkte, uzun eldivenleri olmadan, tebaaları ile tokalaşmazlarmış. Diana diye sarışın, zarif kadın çıplak elleri ile halkla tokalaşmakla kalmaz, sümüklü savaş mağduru Bosna çocuklarını kucağına alıp çıplak dudaklarıyla öpüverirmiş. Kraliyetin büyüsünü bu avam davranışlarla bozması yetmemiş, soyu olmayan, senin benim bile aşık olabileceğimiz ölümlü adamlarla sevişmiş Charles'ten sonra.. İnanılır gibi değil.. Yani Diana kendisinin bir fani olduğuna yeterince kaniymiş yaşarken..

devamı 14. sayfada

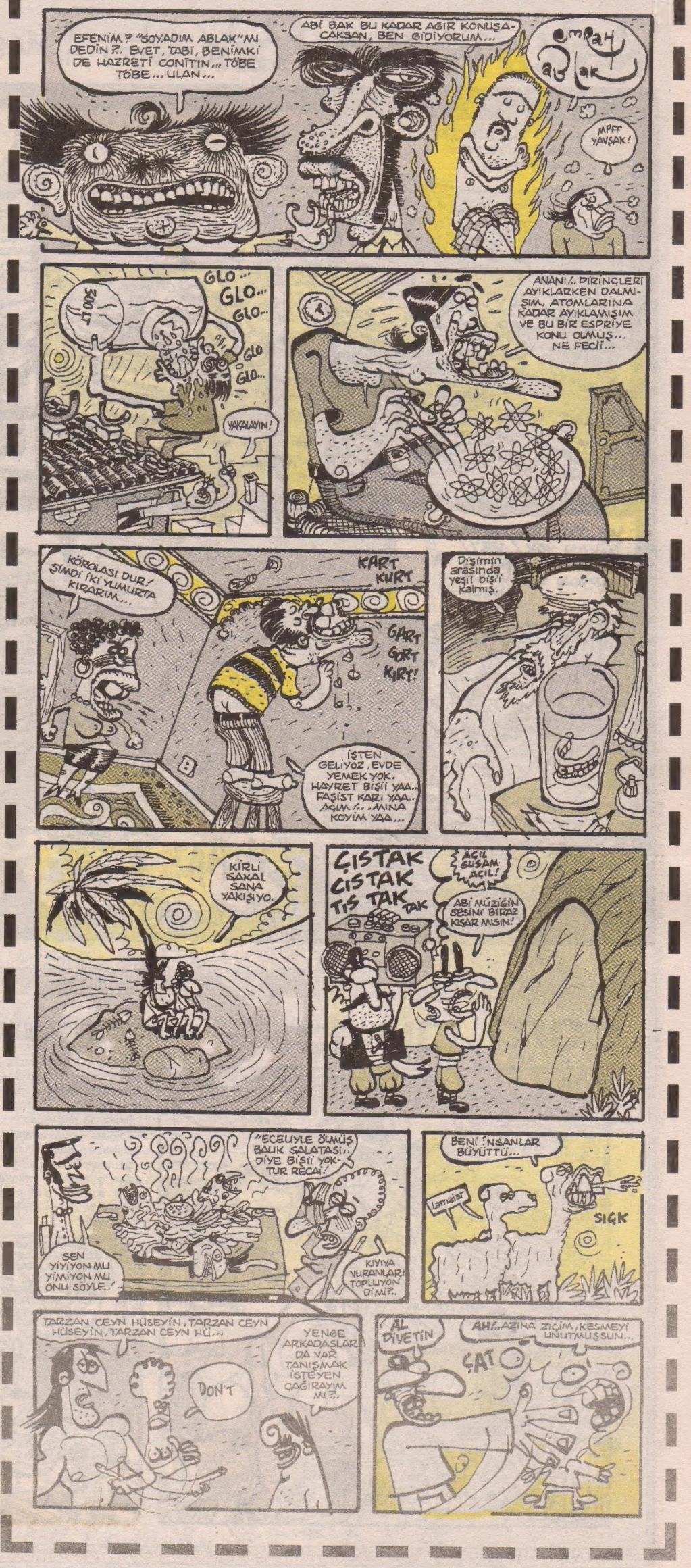
EFENİM? "SOYADIM ABLAK"MI DEDİN?.. EVET, TABİ, BENİMKİ DE HAZRETİ CONİTİN... TÖBE TÖBE... ULAN...
ABİ BAK BU KADAR AĞIR KONUŞACAKSAN, BEN GİDİYORUM...
ampaH ablak
MPFF YANŞAK!
GLO... GLO... GLO... GLO GLO...
ŞOOT
YAKALAYIN!
ANANI!.. PİRİNÇLERİ AYIKLARKEN DALMIŞIM, ATOMLARINA KADAR AYIKLAMIŞIM VE BU BİR ESPRİYE KONU OLMUŞ... NE FECİ!...
KÖRÜLASI DUR! ŞİMDİ İKİ YUMURTA KIRARIM...
KART KURT
GART GURT KIRT!
İŞTEN GELİYOZ, EVDE YEMEK YOK. HAYRET BİŞİ YAA.. FAŞİST KARI YAA.. AÇIM... ...MINA KOYİM YAA...
Dişimin arasında yeşil bişi kalmış.
KİRLİ SAKAL SANA YAKIŞIYO.
ÇISTAK ÇISTAK TIS TAK TAK
AÇIL SUSAM AÇIL!
ABİ MÜZİĞİN SESİNİ BİRAZ KISAR MISIN?
"ECELİYLE ÖLMÜŞ BALIK SALATASI" DİYE BİŞİ YOKTUR RECAİ?
SEN YİYİYON MU YİMİYON MU ONU SÖYLE.
KIYIYA VURANLARI TOPLUYON DİMİ?..
BENİ İNSANLAR BÜYÜTTÜ...
Lamalar
SIĞK
TARZAN CEYN HÜSEYİN, TARZAN CEYN HÜSEYİN, TARZAN CEYN HÜ...
DON'T
YENGE ARKADAŞLARI DA VAR TANIŞMAK İSTEYEN ÇAĞIRAYIM MI?..
AL DİYETİN
AH!..AZINA ZIÇIM, KESMEYİ UNUTMUŞSUN...
ÇAT

Raka Raka Rak

Uğur Durak

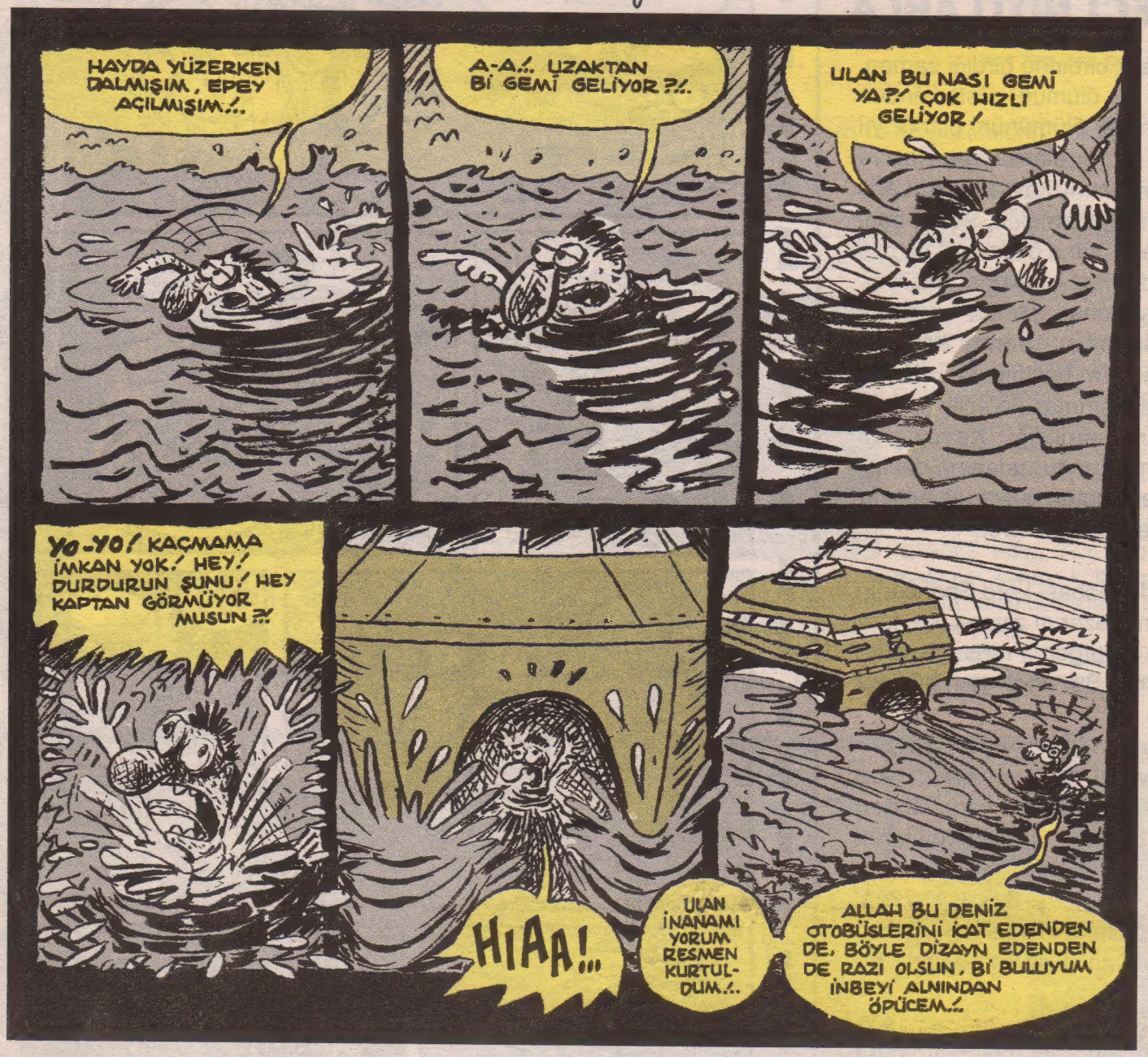
HAYDA YÜZERKEN DALMIŞIM, EPEY AÇILMIŞIM.!..
A-A.!.. UZAKTAN BİR GEMİ GELİYOR?!..
ULAN BU NASI GEMİ YA?! ÇOK HIZLI GELİYOR!
YO-YO! KAÇMAMA İMKAN YOK! HEY! DURDURUN ŞUNU! HEY KAPTAN GÖRMÜYOR MUSUN?!
HIAA!..
ULAN İNANAMI YORUM RESMEN KURTULDUM.!..
ALLAH BU DENİZ OTOBÜSLERİNİ İCAT EDENDEN DE, BÖYLE DİZAYN EDENDEN DE RAZI OLSUN, Bİ' BULLUYUM İNBEYİ ALNINDAN ÖPÜCEM.!..

PANO ROMİK

ÜCRETSİZ İLAN TAHTASI

İLETİŞİM

MATE-MATİK... Çukurova Üniversitesi'nde Doç. Dr. olan Tayfun Akgül'ün "bilim, bilimadamı, matematik" konularını işleyen kişisel karikatür sergisi Karikatürcüler Derneği'nin İstanbul'daki Sanat Galerisi'nde 31 Ağustos tarihine kadar gezilebilir.

TEMPO TUR'LA günübirlik geziler devam ediyor. 23 Ağustos'ta Gürleyik Vadisi'ne yapılacak gezi sırasında ayılana bayılana kadar yürünecek, hatta bununla yetinmeyip bir de yüzülecek. Gözünüz karaysa... Tel: (0312) 428 20 96

TAKINTI

GEÇTİĞİMİZ günlerde kırpılarak kuşa çevrilen af tasarısını "mahkum annesinin yanında kalmak zorunda kalan zavallı çocukla" sempatik hale getiren ve gündemin nabzını yoklayan sayın basınımız bu sefer tarz değiştirdi! Güle oynaya havaalanından yurtdışına çıkış yapan ve göz göre göre milyarları Amerika'ya götürdüğü bilinen Gülay Aslıtürk'ü "Bebeğimi hapiste doğuramazdım" manşetiyle kamuoyu vicdanında yavaş yavaş aklamaya gidiyorlar. Bu ne perhiz, bu ne demokrasi ve hukuk! Yersen!... (Melih Aracan)

"KANSERLİ EKMEK"in tadını beğendiniz mi?... Ekmeğin hammaddesindeki embriyo kanseri sınırının uluslararası sınırının %1 bile olmadığını açıklayan yetkililer, ülkemizdeki %5'lik sınırın "üreticiyi mağdur etmemek amacıyla" %10'a çıkarttıklarını açıkladıktan sonra özürlerine bir de kabahat ekleyiverdiler: "Geri alımlar için bir trilyon para harcadık, bu iki trilyonu bulacak!" Kanserli ekmeğin tadını beğenmediyseniz bir lokma da burdan ylyin!

(Ercüment Harmandağ)

KİTAP

UZUNHARMANLAR'DA Bir Davetsiz Misafir... "Geber Anne" ile okurlarının kalbini kazanan hentbolcü ve edebiyatçı Sezgin Kaymaz'ın gözlerden kaçan ilk kitabı yine aynı vurucu anlatım, olağanüstü kurgu ve akıcı dille karşımızda... İletişim Yayınları'ndan...

CEYLAN Gözlü Aydınlık... Birçok dergide yayınlanan anlatı ve öykülerini kitaplaştıran Mustafa Çiftçi'nin kitabı Martı Sanat Evi Yayınları'ndan çıkmış. Ceylan Gözlü Aydınlık'ta bitmeyen hasretler, ayrılıklar ve aşklar konu edilmiş.

MIGIRDIÇ Margosyan'ın yeni kitabı "Biletimiz İstanbul'da Kaldı" Aras Yayıncılık'tan çıktı! Üçüncü kitabında Margosyan; Diyarbakırlılığını ve Ermeniliğini yanına alıp Dicle'den cennete ve cehenneme bir göz atmış...

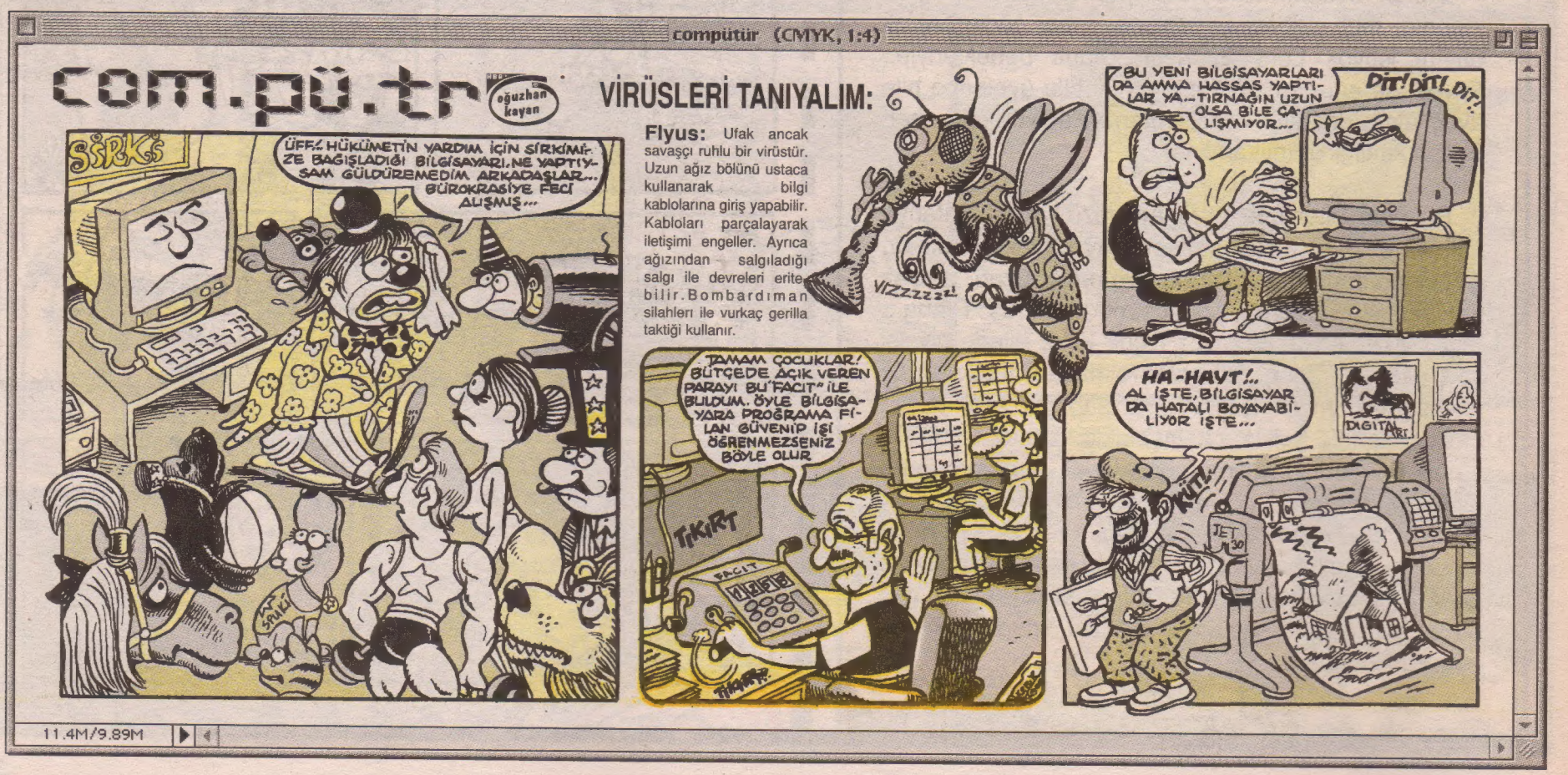
computür (CMYK, 1:4)
com.pü.tr
oğuzhan kayan
VİRÜSLERİ TANIYALIM:
Flyus: Ufak ancak savaşçı ruhlu bir virüstür. Uzun ağız bölünü ustaca kullanarak bilgi kablolarına giriş yapabilir. Kabloları parçalayarak iletişimi engeller. Ayrıca ağızından salgıladığı salgı ile devreleri eritebilir. Bombardıman silahları ile vurkaç gerilla taktiği kullanır.
SİRKİS
ÜFF.! HÜKÜMETİN YARDIM İÇİN SİRKİMİZE BAĞIŞLADIĞI BİLGİSAYARI NE YAPTIYSAM GÜLDÜREMEDİM ARKADAŞLAR... BÜROKRASİYE FECİ ALIŞMIŞ...
VIZZZZZZ!
BU YENİ BİLGİSAYARLARI DA AMMA HASSAS YAPTILAR YA... TIRNAĞIN UZUN OLSA BİLE ÇALIŞMIYOR...
DIT! DITL DIT!
TAMAM ÇOCUKLAR! BÜTÇEDE AÇIK VEREN PARAYI BU "FACIT" İLE BULDUM. ÖYLE BİLGİSAYARA PROĞRAMA FILAN GÜVENİP İŞİ ÖĞRENMEZSENİZ BÖYLE OLUR
TIKIRT
FACIT
HA-HAYT!.. AL İŞTE, BİLGİSAYAR DA HATALI BOYAYABİLİYOR İŞTE...
DİJİTAL ART
KUTT!
JET
11.4M/9.89M

Akşamsefası

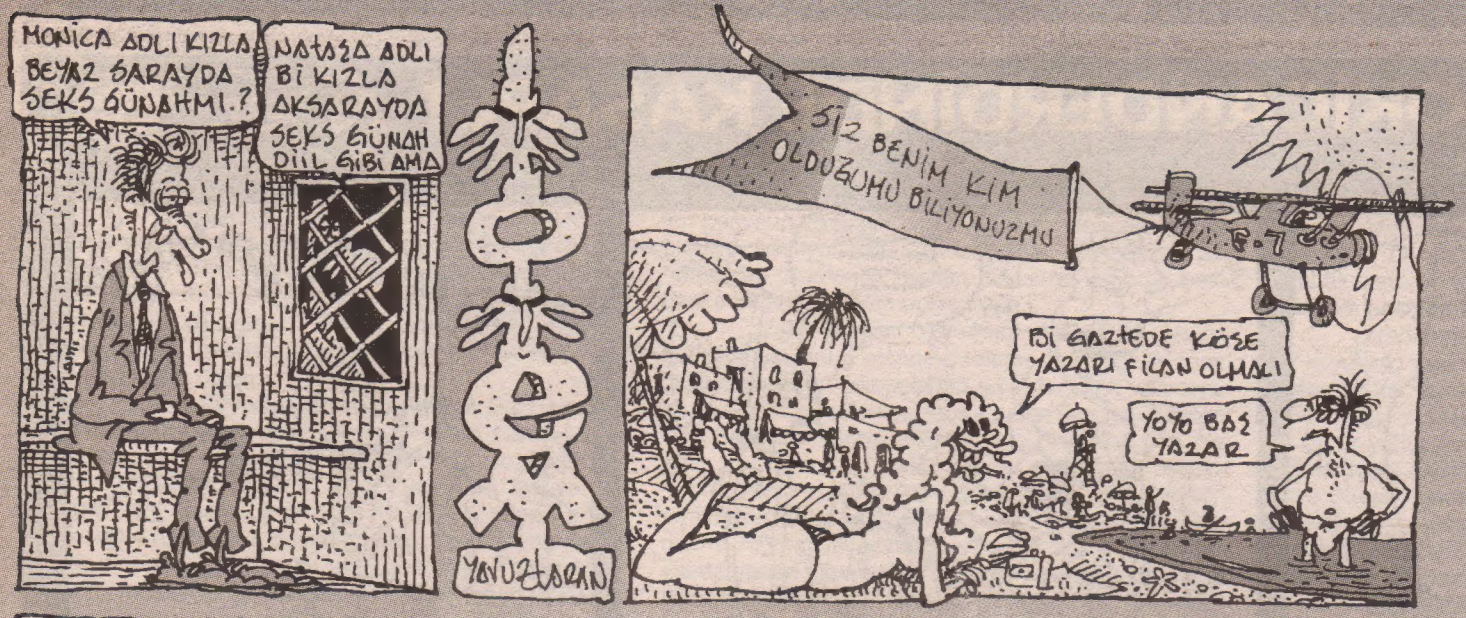
MONICA ADLI KIZLA BEYAZ SARAYDA SEKS GÜNAHMI.?
NATAŞA ADLI BİR KIZLA AKSARAYDA SEKS GÜNAH DİİL GİBİ AMA
YAVUZ TARAN
SİZ BENİM KİM OLDUĞUMU BİLİYONUZMU
F-7
Bİ GAZETEDE KÖŞE YAZARI FİLAN OLMALI
YOYO BAŞ YAZAR

O kızdan tırsılır

-Hep 69 numaralı sandalsörf'ü kiralıyosa...

-Yarım telefon kulübelerinde seks'ten extra tahrikleniyosa...

-Favori seks müziği "susma sustukça sıra sana gelecek"se...

-Mutfakta sevişirken kızartıcıdan ekmekler fırlarken orgazm onda bi tutkuysa...

-Son sevistiği elemanın anlam yüklü kıvırcık kılını delik kulağına takıp küpe yapıyosa...

-Plaj şemsiyesinde gizli kamera var paranoyasından uzak sere serpe güneşlenebilme rahatlığı varsa....

-İç çamaşırları pansiyonun değişik odalarında çıplak gözle görülebiliyosa...

-Güz lenslerini taktığında afrodizyak hap almış gibi oluyosa...

-Mısırı mısır gibi yiyebiliyosa...

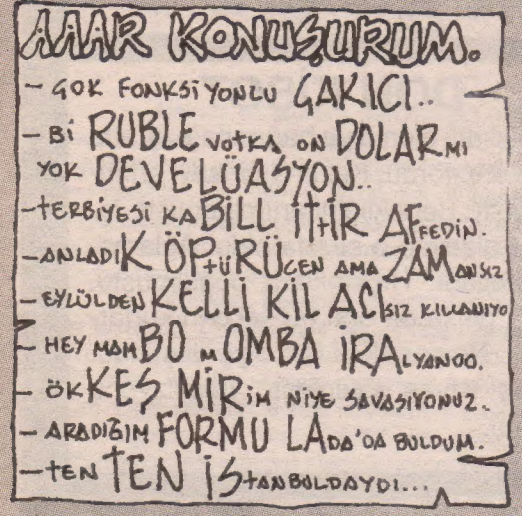
AAAR KONUŞURUM.
- ÇOK FONKSİYONLU ÇAKICI..
- Bİ RUBLE VOTKA ON DOLARMI YOK DEVELÜASYON..
- TERBİYESİ KABİLL İTHİR AFFEDİN.
- ANLADIK ÖPTÜRÜCEN AMA ZAMANSIZ
- EYLÜLDEN KELLİ KIL AÇISIZ KULLANIYO
- HEY MAHBO MOMBA İRALYANOO.
- ÖKKEŞ MİRİM NİYE SAVAŞIYONUZ.
- ARADIĞIM FORMU LADA'DA BULDUM.
- TEN TEN İSTANBOLDAYDI...

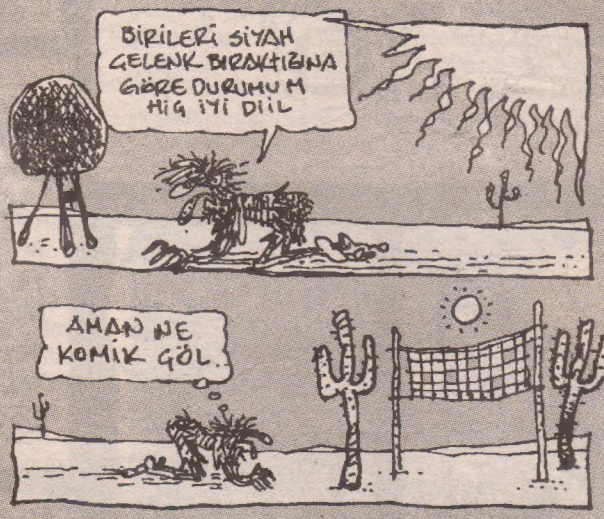

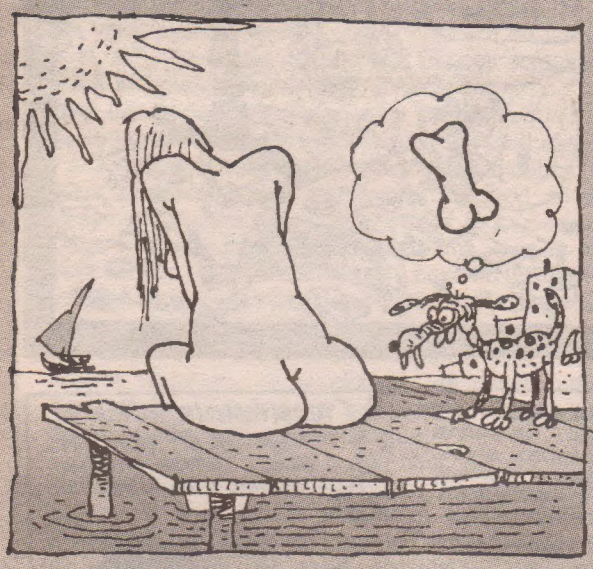

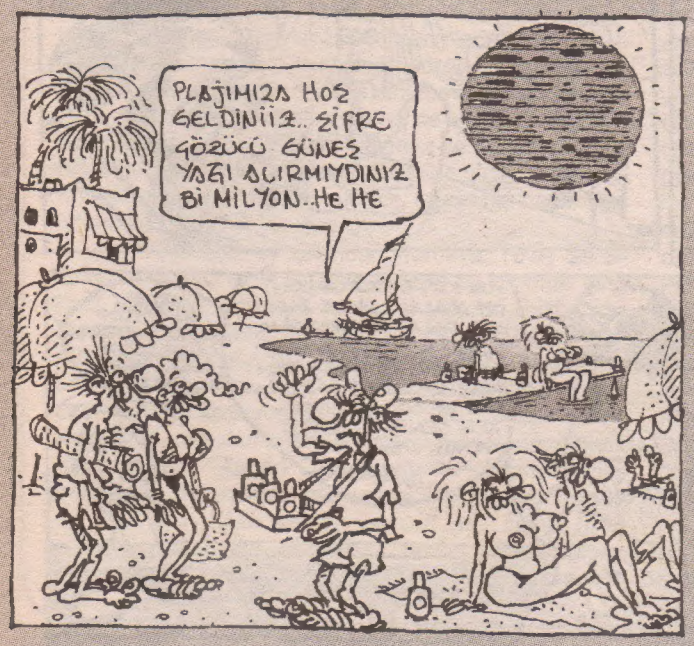

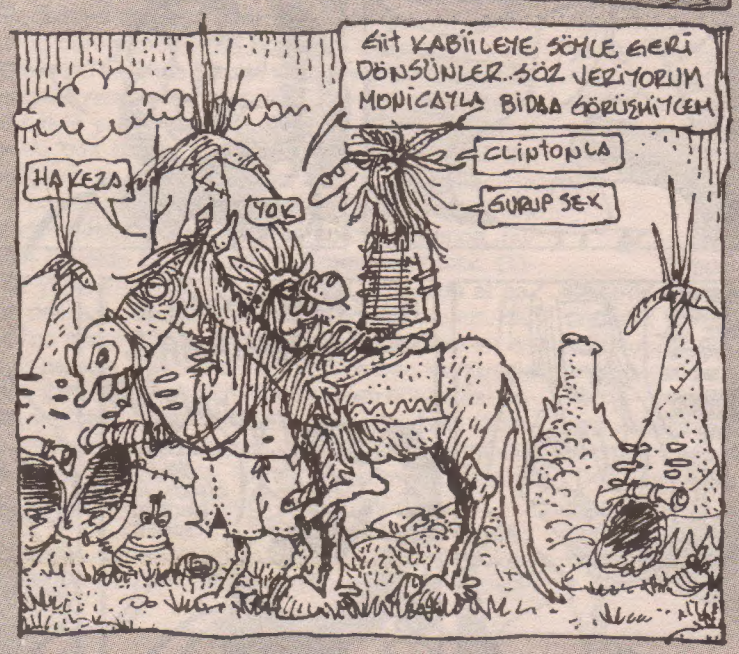

Tik gibi tiripler

-Apartman merdiven otomatiğinin süresini bilir kadar bildiğin uyku süren sona erer.. "Dehşet turizm" deniz kenarına piresinden kurtulan bi it tebessümleriyle indiricektir seni. Muhtemel bi ağaçlıktan az ötesi denizdir. Otobüsün şirret homurtusu uzaklaşır, asfaltın kimyasal kokusuyla, yosun kokusu genzine zerk olur. Ay'ın yetersiz ışığında deniz tarafına doğru attığın ilk adımlar mayın tarlası hassasiyetindedir. Çadır yeri olmak için yaratılmış amyans'ı faulsüz bi koordinata kek dilimi gibi çadırı geceyi tedirgin etmeden çakarsın.

Muaffak usta

-Midye bomba
-Kasarlı test
-Portakallı ödlek
-SAhanda ırz düşmanı
-Mide bulandı
-Şefin krizi
-Töhmet altı giyotin sote

Sen banaa

-Gösteripte vermeme teşebüsünde bulunabilirmisin...

Küçük ilanlar

-Devren lebi derya karate salonu.

-Denize sıfır dört dönüm çöl.

-Az yer kaplayan dar ağaçları.

-FAizle SOL anahtar teslim kuyruklu piyano.

Akşamsefası

OKİCANDERDİNDE KASAPET

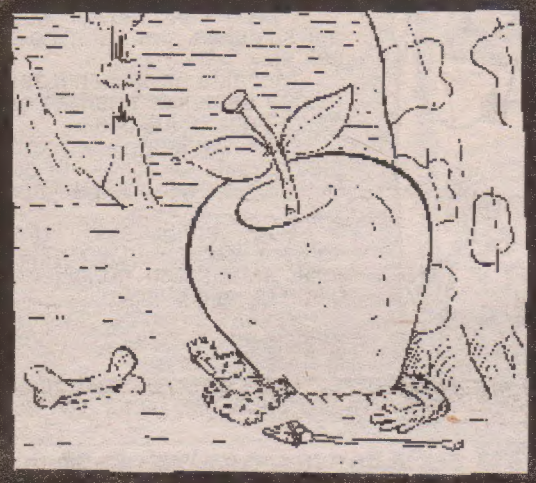

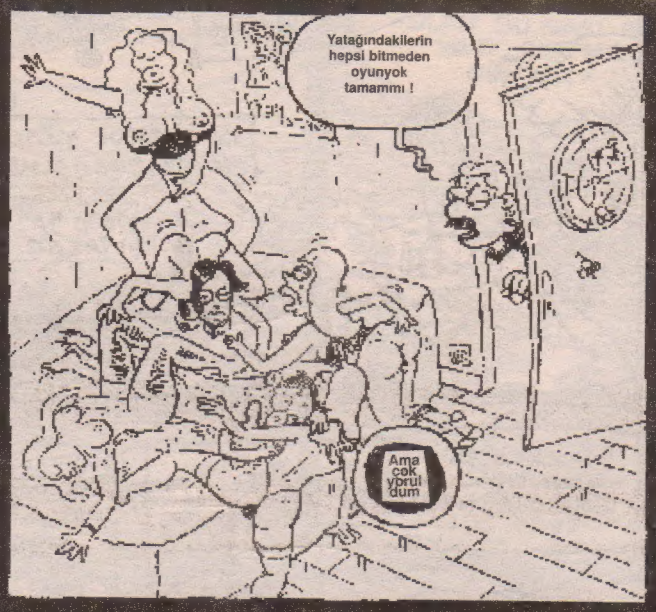

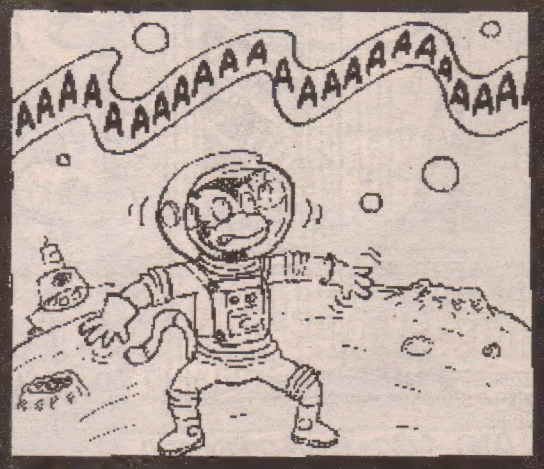

DON KİŞOT

Dikkatli olun diye bağıracağı sırada kel olanı gördü. Kel ona bir şeyi anımsatmıştı. Bebekliğini anımsatmıştı. İşte ne olduysa o sırada oldu. Ağlamaya başladı. Hıçkırıklara boğulmuştu. Musa gelse de onu bu sel'den kurtarsaydı. Ne parlak bi fikir diye düşündü. Yavaş yavaş sakinleşti. Televizyonu kapattı.

Very Very Veren "ZORKIZ"

Mehmet Erşoy

SANA NE LAN HIRBO! ;HIÇK; NE KADAR İÇTİĞİMDEN SANA NE? PARASINI ALMIYOR MUSUN?.
TERBİYESİZLİK YAPMA VE HEMEN ÇIK GİT BURDAN!.. AAA... TEPEM ATMAK ÜZERE ONA GÖRE!..

HADİ SENLE ANLAŞALIM. ŞURDA BAŞBAŞAYIZ MADEM. BEN İÇKİMİ İÇERKEN SEN DE BENİ YİYEBİLİRSİN. NEFİSİMDİR. CANIN ÇEKMİYOR MU?..

YOK KIZ, ESTAFURLAH, İYİ MALSIN. AMA BU KEZ DALA TUTUNACAM DERKEN KANALA DÜŞTÜN. BEN DE SABAHTAN BERİ KENDİME ÇAKTIRACAK Bİ ADAM ARIYORKEN SENİN TEKLİFİN KOMİK DEĞİL Mİ AYOL.. HAHAHAHA!
VAY BE! BU GÖTÜN KENDİ KADERİNİ ÇİZMESİ ÇOK DOĞAL ARKADAŞ...

BİRİSİ ALIP DENİZİ DE GÖTÜRSÜN

Geyiğin bini bir para, bir dolunay vakti, deniz kenarında oturmuş gökyüzüne bakıyorduk. Ay tam tepedeyken Tolga, "Aydan da bize bakıyorlardır şimdi" dedi. "Belki de kalkıp gelirler bu gece, keşke soğan yemeseydik." Gülüştük... Sonra, birer "yolluk" alıp, biz masadakiler aya gitmeye karar verdik, rakı kadehleri bir kez daha doldu.

Aya ilk varan ben oldum galiba. Başım masanın üstüne düşeli epey oluyor. Aslında ben masada dönen geyiği can kulağıyla dinliyor, hatta arada bir başımı masadan kaldırıp gökyüzüne bile bakıyorum. Ama beni musluk çağırıyor. Arkadaşlık süper, ortam nezih ve romantik... Esasen beni dalgaların çağırması, yıldızların yol göstermesi felan gerekiyor. Ve fakat, basit bir musluk çağırıyor işte. Ben o musluğun altına başımı sokup, elimi yüzümü yıkamak istiyorum, o kadar...

★★★

Alakart ve tabildot ne demek? Yakamoz bir nedir? Öğlen uykusuna yatmazsam beni inzibatlar mı alıp götürücek gerçekten? Çadırın önündeki ipe astığımız mayoları kim çalıyor, inzibatlık müessesesi buna engel olucağı yerde niçin küçük çocukların öğle uykusu gibi sıradan bir işle uğraşıyor? "Kerhanacı" bir küfür, tamam da, ne anlama geliyor? Ayda hayat var mı?

Öğlenleri, assubay çadırlarının önündeki ortak tuvalette, zorunlu öğle uykusundan zaman çalmak için, uzun uzadıya ellerimi yıkayıp lavoboda biriktirdiğim suyla kendimce oyun oynarken, bunları düşünürdüm. Öğle vakitleri, askeri dinlenme kamplarındaki en sıkıcı zamanlardı. Annemin iddasına göre, çocukların öğle uykusuna yatması kamp komutanının bir emriydi. Yoksa inzibatlar gelip kızıyodu. Zaten öğlenleri, tabildot dağıtıldığı sıralarda denize girmek yasaktı. "Bi güzel yıkayıp denizi temizliyorlardı". Annem bu temizlik işini söölerken bana belli belirsiz gülerek anlatıyodu. Şaka olduğunu biliyimdi yani. Aslında ben inzibatların öğle uykusuna karıştığının da bir şaka olduğunu hissediyordum. Kamp komutanı bu işle niye uğraşsındı. Fakat kaldığımız çadırın komutanı sıfatıyla babam konuya direkt müdahale edebiliyordu. Lavobo önünde yaşamın anlamını arama seanslarım biraz uzayınca babam tepeme dikilip: " Eee, hadi ama, hergün aynı haltı karıştırıyosun keranacı, yürü bakalım uykuya" diye tartışılamaz bir emir verip beni çadıra yolluyordu.

Çadırın, branda ve güneş yağı esansı karışımı tuhaf bir kokusu vardı. Rüzgarda pencerelerin branda kapakları yelken gibi pıtı pıtı dalgalanırken, ben sabahtan yakalayıp bir şişeye attığım küçük kumbalıklarına bakarak uykuya dalardım...

Akşamları güzel olurdu ama. Hemen her gece "caz" denilen müzikli eğlenceler yapılıyordu; kampın yazlık sinemasında sonunu bi türlü göremeden uyuyakaldığım filmler, dondurma, çekirdek, közde mısır, iskelede gitar çalıp, durmadan gülüşen abiler ablalar, bi de Tülay. Tülaylar bizim mahallede oturuyorlardı ve babası babamla aynı filoda görev yaptığı için genellikle aynı dönemde "askeri dinlenme tesisinden istifade ediyorduk". Mahalledeyken de ara sıra Tülay'la oynuyorduk ama kamptaki olayımız bir başkaydı yani. Büyükler "caz"a ya da sinemaya felan gidip kendi işlerine dalınca, salıncaklar, kumsal, iskele biz haşarı veletlere kalıyordu.

Ben öğle uykusundan yırtmaya, Tülay ise bikinisinin üstünü artık işlevine yaraşır bir biçimde ama hafif utanarak giymeye başladığı yıllarda, bizim için kamp geceleri daha da bir keyifli olmaya başlamıştı. Akşamları, gündüz asla olmayacak tuhaf biçimlerde saçlarımızı tarayıp, "caz"ın ön saflarındaki masalarda yer kapmaya koşuyorduk... "Sse.. See... Sesss"... Asker abinin mikrofon başında yaptığı bu ses denemesinin ardından "Tümen Orkestrası" her akşamki açılış parçasıyla programına başlıyordu: Kuumsallar boyunca hep...p ... ayakizlerimiz var...ar...ar... Deniz bilee silmemiş aşkımıza hürmeten...ten..... Başlangıçta, büyüklerden tek tük dans edenler olurdu. Sonra pist kalabalıklaşır, ergen çiftler, çalan müzikle asla ilgisi olmayan, türlü çeşitli salınımlara başlarlardı. Önceleri biz Tülay'la dans edemiyorduk. Bu işin tuhaf bir hiyerarşisi vardı. Belli bir yaş döneminde kızlar birbirleriyle dans ediyor, çok kısa bir dönem ergen çift statüsüyle kız erkek dansı oluyor, biraz daha büyüyenler, cazı felan boşverip başbaşa gitarlı kumsal eğlencelerine katılmaya başlıyorlardı... İyiden iyiye büyüyenler ise, "dinlenme tesislerini" hepten ailelerine terkedip bambaşka ufuklara yelken açıyorlardı...

Vakti gelmişti biliyordum. Artık Tülay kız arkadaşlarıyla dans etmeyi bırakmış, göz kapaklarının üstüne yerleşen bilemediğim tuhaf bir renk ve yalnızca caz vakti, geceleri saçlarına gelen mor ışıltılı dalgalarla masada oturmaya başlamıştı. Ve fakat ben, hazırlık aşamasında, kozalak biçimli şişesinden üstüme "pino" marka parfüm boca edip, "Tursil 76" deterjanı tarafından itinayla ağartılmış bembeyaz tişörtümü giymeme rağmen (Beyazlar, orkestra slov çalarken tavanda yanan mavimsi bir ampulün altında fosforlanıp, ışıl ışıl parlıyorlardı) gidip kendisini dansa kaldıramıyordum. Şu 66 ıncı Mekanize Tümen Komutanlığı Küçükçekmece Dinlenme Tesisleri'nin ağzı dili olsaydı da sööleseydi yani. Ben kaç kez Tülay'ın saçlarını yolmuş, kendisinden cırmık yemiş, şiddetli kum ve su savaşlarına girmiştim. Ama bu iş başkaydı işte. Testesterondan östrojene, bilinmez kimyaların, türlü çeşitli renk ve kokuların, insanın aklını alan tılsımlı çağrıların

işiydi...

Becerdim ama, Tülay'ı dansa kaldırdım. Gerçi kendimi gaza getirmek amacıyla "lök" diye kafaya diktiğim, asker abiler tarafından gizlice, inceden votka katılmış kolanın bu işte epey bir fonksiyonu oldu tabii. Ama bu durumun verdiği salaklıkla, dans esnasında asla partnerimin ayağına basmış diilim. Onun yerine babasının ayağına bastım. Mustafa Amca kızının bu ilk dansını yakinen gözetlemek maksadıyla olsa gerek, kendisi de eşini dansa kaldırmış, çevremizde elli santimlik devriye daireleri çiziyordu, oldu işte bir kaza... Ama bu durum moralimizi bozmadı. Kozalak ve zambak kokuları birbirine karıştı, assubay gazinosunun tavanındaki rengarenk ampuller kainatın en gizemli elektiriğiyle yanıp söndüler, Tülay'ın bilmediğim tuhaf renkteki göz boyası beyaz tişörtümün omuzuna ilkgençliğimin ilk izlerinden birini bıraktı. Mamafih, Tülay'ın babası, bu omza baş yaslama işini anında tesbit edip durumdan vazife çıkarmak suretiyle anında müdahale etmekte bir an dahi gecikmeyecekti tabii. Güleç bir yüzle yanımıza iyice yaklaşıp "Müsaade et bakalım delikanlı, azıcık da ben dans ediyim kızımla, bakalım ne kadar büyümüş" dedi. Karargah planının diğer bir parçası olan anne ise, "E, ama ben kavalyesiz kaldım şimdi" diyerek dansın geri kalan bölümünü benimle sürdürdü. Tülay'la babası gülüşerek dans ettiler. Ben ise kadın daha bu yaşta votka içtiğimi anlamasın diye, Tülay'ın annesiyle, hiç konuşmadım, gülmedim, hatta üç dört dakika boyunca nefesimi tuttum.

Dans bitiminde bizim masalardan gelen alkış eşliğinde otururken annemin sevgi gösterisinde bulunmak için "Aman da benim oğlum koca delikanlı olmuş" gibisinden bir geyik silsilesi altında beni yanaklarımdan öpmeye kalkıştığını hatırlıyorum. Dakikalarca tuttuğum votka dolu nefesim kadının suratına patlıycak diye korkarak kendisini itip gazinonun çıkışına doğru koşmaya başladım. Annem bu deparıma bir anlam veremediğinden arkamdan "Hemen de utanır eşek" diye bağırdı. Kumsalda, nefesimi dolunaya verdim. İçimde anlatılmaz bir coşku, kozalak kokusu onda kalmış, zambak bana sinmiş, dolunayda, yanağımı omzumdaki lekeye bastırdım...

Aradan geçen bir kaç yıl boyunca günler günleri kovaladı, kara ve hava kuvvetleri planlı tatbikatlarından bir kaç tanesini daha icraa etti. Biz her yaz Tülaylar'la "asker ailelelerine 20 gün müddetle tahsis edilen çadır yahut motellerden istifade ettik." Gerçi, mahallede hatta okulda da görüşüyorduk, okulun "kim kiminle çıkıyor" listesinde adımız birlikte geçiyordu, arada mektuplar, derste bulsun, "aklı uçsun" diye kalem kutusuna gizlenmiş sarı güller, fotoğraflar, anket defterleri filan uçuşuyordu. Ama hiçbirisi kamptaki günlerimizin yerini tutamazdı. Bi kere olay yerinde deniz ve mehtap vardı, orkestra mütemadiyen "Kumsallar boyunca hep"i çalıp ilkgençliğimize fon müziği yapıyordu. En önemlisi artık Tülay'la ben, caz dan, kumsaldaki gitar muhabbeti çiftlerinin arasına "terfii etmiştik". Tülay'ın annesi arada bir "hırka getirdim yavrım" diyerek kontrol amaçlı devriye görevini icraa ediyor, onun dışında olayımıza yıldız kümeleri ve o vakitler henüz hayatta olan Marmara Denizi'nden başkaca kimse karışmıyordu. Yakamozlar hadiseye kayıtsız, uzaktaki deniz feneri fevkalade efendi, martılar bu tarafa bakmıyorlar, asil hayvanlar. Ne kadar seviyoruz peki? "Kumsaldaki cümle kum taneleri kadar"

Nevar ki hayat, memur çocuklarına hep aynı aşk öyküsünü yazar. Öğretmen evlerinde, ordu sitelerinde, garnizonun çeşitli yerlerine dağılmış, yol su elektirik lojmanlarında, biyerlerde biyerlerde daha, ille yaşanır bu öykülerden. "Herkese çıkan acılı bir tabildot yemeği gibi"

Annelerimiz tabildot kuyruğunda konuşuyor. Annem Tülay'ınkine "Malatya iyi yermiş ayol, doğunun Paris'i diyolar, iyi yere çıkmış sizin tayin." dedi. "Lojmanları felan da güzelmiş hem. Bloklar iğde ağaçlarına bakıyormuş." Afferim o lojmanlara. Ne kadar da rahat konuşuyolar. Ama normal tabi. Memur aileleri bir kaç tayin emrinden sonra alışıyolar böyle şeylere. Tülay ağlamış bütün gece. "Hep olur" dedi annesi... "Kolay değil okulundan muhitinden ayrılıyo çocuklar".... Unuturmuşuz ama. Öbür tayin gelince de başka arkadaşlar için ağlanıp sızlanılırmış... Bu başka ama lan... Anlamıyosunuz... Bu seferki başka...

Votkalı kola içtim yine ben. Yıldız kümesi, bir bulut kümesiyle saklambaç oynuyor, martılar müteessir. Deniz fenerinin eski efendiliği kalmadı. Yakamozların hadiseye niye kayıtsız kaldığını ise anlıyorum artık. Belki de soonadan olucaklara üzülmek istemiyorlardır. Arada neler konuştuk söylemiycem. Onlar bizim sırrımız. Hem olayın geçtiği yer itibariyle askeri bir sır bile sayılabilir. Yalnız Tülay "Siz yakınsınız, günübirlik felan gelirsiniz yine kampa, buralarda başkalarıyla denize girerken beni unutma emi" gibisinden ilk aşkımıza final bir cümle sarfetti. Çok kızdım... Neydi yani, nasıldı yaa, biz o kadar da eşşoğleşşek miydik, nasıl unutayımdı ki? Fazla bişey söyleyemedim ama... Dilimi votkalar düğümlemişti zaten. "Sen yokken naapıcam ki ben denizi" dedim. "Madem sen gidiyorsun, birisi alıp denizi de götürsün buralardan"

★★★

Şimdi, bu başka bir deniz... Kenarında ne kadardır oturuyorum acaba? Tolga tepemde dikilmiş, sırıtarak bana bakıyor. "Nedir hocam, denize karşı oturmuş gizem mi yapıyoruz" dedi. "Lavobaya diye kalktın, gidiş o gidiş. Gece vakti bi yerlere düştün zannettik, ne çabuk kelle oldun lan"... Aklımsıra, henüz ayık olduğumu kanıtlıycak akrobatik bir hareketle yerimden kalkmayı denedim... Olmadı ama... Tolga "Dur len dur" diye gülerek koluma girdi. Sonra masadakilere doğru seslendi, "Ben arkadaşı yerine götürüp gelicem"... Kendime göre, ben de seslendim birilerine: "Birisi alıp denizi de götürsün buralardan".

Akşamsefası

En Sevdiğim Bir Kahvaltı

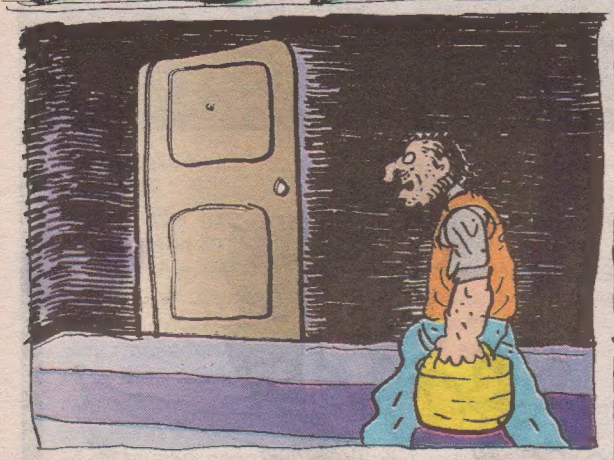

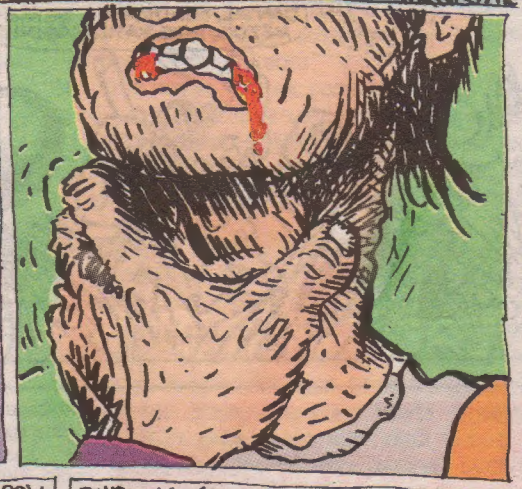

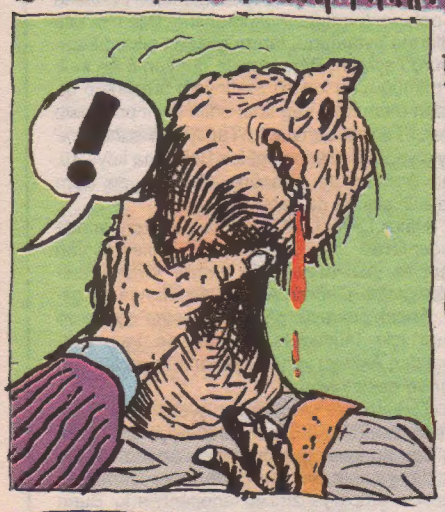

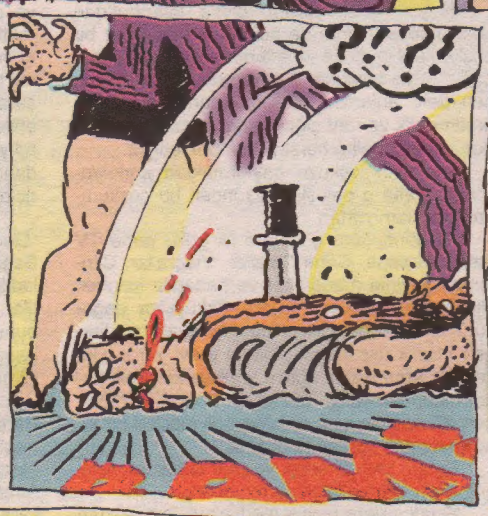

DURUN! YALVARIRIM İNANIN BANA!.. BEN BİŞEY YAPMADIM! KARIMI RAHATSIZ EDİYORDU BİRAZ KORKUTMAK İSTEDİM BIÇAĞI KİMİN SOKTUĞUNU GÖRMEDİM HAYIR!.. BENİ KARIM KIŞKIRTTI

TANRIM! HAPİSLERDE ÇÜRÜYECEĞİM!.. KARİYERİM MAHVOLDU ABAZAN BİR SÜTÇÜ İÇİN DEĞERMİYDİ.. KARIMI PASO DÜRSE NOLACAKTI SANKİ?
ÖFF YETER!

TAMAM TAMAM ŞAKA YAPTIM VASFİ BEY.. KARINIZ BİRAZ CÜRETKAR OLAN ZARİF JESTLERİMİ HAYVANCA YORUMLADIĞI İÇİN BÖYLE BİŞEY BEKLİYODUM.. BIÇAK KAN MAN HEPSİ ŞAKA MALZEMESİYDİ!..
UAAAA ŞÜKÜRLER OLSUN AFFET BİZİİ

İLİŞKİLER

Mehmet Ersoy

Merhaba... Yaz ayları sıcakların katkısıyla cinnet duygusunu biraz daha artırır. Kızgın güneşin altı trafikte falan birbirine giren insanların yanısıra bazı insanların da varoluşuyla ilgili sorgulamalarını biraz daha yoğunlaştırır. Artan nemle birlikte düşüncelerimiz de içeriğinde boğulur gibi olur. Pasif bir cinnet pişirir beynimizi...

Uyandım...Vay be! Perdeler yine aynı...

Duvarlar, kapı, dolap, çekmeceler yanımdaki adam... Hepsi aynı...

Herşey dün bıraktığım gibi... Ben bile...

Neden gördüğüm her güzel şey rüya? Niçin boktan olan herşey değişmez birer gerçek acaba?..

Bugün işe gitmek zorunda mıyım? Ve her akşam bu eve dönmeye mecbur muyum?..

Alıp başını gitmek niçin sadece düşünürken kolay? Niye bu lağım kokan apartmanın barsaklarından aynı sokağa çıkıyorum yine?

Çözüm yok. Gerçek bütün sorularımı yutuyor. Bari dolmuşta biraz daha uyusam, biraz daha rüya görebilsem diyorum ama...

BAYAN! ŞU ÜCRETİ UZATABİLİR MİSİNİZ HİŞT! BAYAAN!

Ea, hayat bu. İlla ki bi şekilde geçecek...

TUĞÇE

bayan: andaç gürsoy

Marmaris: Saat: 22:00

SHE restaurant cafe&bar

GRUP KARDEŞLER

YAYLI GELİYOR YAYLI DOĞRU SÖYLESE BARI ♪

SHE

AH!..

CAT!

Dumb

TAM İSABET!

AMAN TANRIM!

ZONK ZONK

ALLAAM NE OLDU YA!..

BEY EHE BEN ATTIM BİR İSTEK YAPACAKTIM...

AMAN ABİ MÜŞTERİ HER ZAMAN HAKLIDIR...

ÇALMAYACAM YA İSTEDİĞİNİ ÇALMAYACAM!..

PARASIYNAN DEĞİL Mİ? BAL GİBİ DE ÇALICAKSIN!..

YANİ SEN ŞİMDİ TATLI DİLLİM GÜLER YÜZLÜMÜ ÇALMIYORSUN HA!..

Ertesi gün...

EYLEM YAPIYO ABİ SESİ DE ÇOK KÖTÜ TURİSTLER ÜRKÜYO BARIŞINDA BİTSİN BU İŞ...

ULAAZ BEN BAĞLAMACIYIM GRUBUN TEMELİ...

♪ TATLI DİLLİM GÜLER YÜZLÜM

ESPİYON KAFE

♪ GÜL YÜZLÜ ♪ GÜL DESTİM

ALLAAM YİNE O KARI!

MERABA HAYATIM BUGÜN ÇALIYOSUN DİMİ?..

TÜRKÜ cafe

ABİ BU ÇİÇEKLER SANA, ÜSTÜNDE TOMBUL BAĞLAMACIYA SEVGİLERLE. TATLI DİLİM GÜLER YÜZLÜMÜ ÇALARSINIZ...

NE VAR?

ALLAAM YİNE Mİ SEN YA SAYIYLA Mİ VERDİLER SENİ YAA!..

AY İNSANLIKLA ÇALSANA DEDİK...

BAKSANA SENİNKİ GELMİŞ YİNE... NİHAHAHA...

DOSTLAR CA

SELAM YAVRUM DİMİ TATLI DİLLİM...

ABİ SEN ÇOK ÇÖKTÜN AİDS FALAN OLMAYASIN...

NE AİDS'YA AYLARDIR İŞSİZİM. HER GALDIĞIM YER KAVGA ÇIKIYO DİYE ATTI... Bİ DE SİNİR OLDUĞU ŞARKI İNSANIN DİLİNE TAKILIYO BİLİYO MUSUN ♪ TATLI DİLLİM ♪ GÜLER YÜZLÜM

Geçen günüsü hayatlaki ilk ve tek istek parçamın çalınmasını sağlayan tombul bağlamacıya sevgilerle.

Akşamsefası

APTÜLİKA
GRUP PERİŞAN
BEYZADELER TATİLDE BİZ BURDA İSTANBUL'UN NEMİNDE KAVRULUYORUZ!.
BİZ BURDA TERLE BOĞUŞURKEN ONLAR GÜNEYİN AZGIN SULARIYLA BOĞUŞUYORDUR ŞİMDİ... REVA MI BU ŞİMDİ BE!.
BEN DE BİRAZ ORTA KÖYE GİDEYİM..
DANYAL, SİZİN TAKIMLA TATİLDE İZMİR'DE KARŞILAŞTIM...
ADİLER!.
BU DAHA ÖNCE AKLIMA NİYE GELMEDİ...
GELSENE BİR BİRA İÇELİM BİZİMKİLERİ DE ANLATIRSIN.
CEZMİ'DEN YERLERİNİ ÖĞRENDİM. ŞİMDİ ONLARI BULMAZ MIYIM. ADİLER BİR DE ORADA ÇALIŞIYORLARMIŞ. KİMBİLİR YA BİR BARDA BARMENLİK YA DA ANİMASYON YAPIYORLARDIR...
SOYUT KESİN REHBERLİK YAPAR. İNGİLİZCESİ VARYA KIZ GÖTÜRECEK TABİ...
DANYAL, SENDEN HİÇ BEKLEMEZDİK BİZE KATILACAĞINI.
TARLADA KÖYLÜLERLE ÇALIŞIP, ONLARLA BİRLİKTE NÜKLEER SANTRALA, SİYANÜRLÜ ALTINA KARŞI YÜRÜYÜŞ YAPIYORUZ İKİ GÜN SONRA DA İNCİRLİK'TEKİ GREVCİ İŞÇİLERE DESTEK VERECEĞİZ...
BU SEFER MERAKIMIN KURBANI OLDUM... CEZMİ, KÖY DEYİNCE FRANSIZ TATİL KÖYÜ SANMIŞTIM...

ROLLING STONES EYLÜL'DE İSTANBUL'DA

Ünlü Rock grubu Rolling Stones, 19 Eylül'de İstanbul'a geliyor. Grubun "Bridges to Babylon" adını taşıyan turnesi kapsamında yapılacak konser, Ali Sami Yen Stadyum'un da gerçekleşecek. 19 Eylül tarihli bu konserin bilet fiyatları ise şöyle; kapalı ve numaralı 15, saha içi 12, Açık tribün 7,5 milyon TL.'sı.

261 + 8 HAFTA= 5. YIL
AC/DC ★ MOTORHEAD ★ BLACK SABBATH
GELSİN!

SAÇLARINIZ KEMERİMİ SÜSLEYECEK

-ADASAL- BLUES TINILARI

Güzel bir tatil geçirdim. Bu sefer belki de bu yüzden hayatımda hiç bir tatil sonrası kadar çizmek istemiyorum. Kısa ama en öz tatili geçirdim.

Yol öyle bildiğiniz Bodrum, Marmaris, Antalya gibi Turizm üçgenine hiç buluşmadım... Öyle çehresi turizm adıyla kapitalist talana peşkeş çekilmemiş, bakir ve doğal bir yer de tatil yaptım.

Buranın adını hiçbirinize vermeyeceğim. Sadece 4 tarafı denizle çevrili bir yer olduğunu söyleyeceğim. Çünkü oralarında Bodrum yozluğuna dönmesinden korkuyorum. Sakın merak etmeyin çok sıkıcı bir yer.

Öf tatilden sonra işe tekrar başlamak ne zor. Daha şimdiden bazı şeyleri özledim... Şarap gibi, bal gibi kavun ya da doğanın en güzel üzümlerinin eşliğinde rakı yudumlamayı ve pırıl pırıl denizde süzülmeyi çok ama çok özledim.

Oraya gelmemizi öneren Üniversite'den arkadaşım Selim Karadanaya, "Panik yok hallederiz" ada sözünü yaşam biçimi haline getiren Hüseyin Pehlivan'a (Orada bir büfe de inanılmaz şeyleri başaran bu insan aynı zaman- da da taksicilikte yapıyor... Ve İstanbul'a dönmemizden bir gün önce taksi tutmak isteyen 4 gence "çocuklar siz arabayı alın benim bir işim var. Yarın işiniz bitince arabayı bırakırsınız " demesini unutamıyorum... Gene orada tanıştığımız abisi Gürsel.... "Koreli"nin rakı, balık keyfi.... Ayazmada'ki dostların çardak altındaki nefis tesisleri ve Kartal'dan oraya göçen Oktay Bey'in sıcak dostluğu.... Tuna ailesinin kahvelerinin keyfine.... Sonsuz teşekkürler.

Ayrıca tertemiz ve serin tuzlu deniz, şaraba, rakıya, bal gibi kavuna, üzüme, zeytine minnettarlık dolusu teşekkürler. Dilerim o ada'ya kahrolası kapitalist sömürgenler girmez....

Doğayı mahfeden emperyalist çok uluslu şirketlere, onların işbirlikçi yardakcılarına karşı direnen Bergama köylüsü ve onlara destek olmak için tarlalara inen yurtsever devrimci gençlere.. İncirlikte Yankee sömürüsüne karşı çıkan (şairin şiirinde "Paranın padişahlığını/Karanlığını yobazın/ve yabancının roketini yenecek.." dediği) Türkiye işçi sınıfına.... BİN SELAM.

(Bergama da ki dineşte sesi, müziğiyle eylem'e katılan ve bunu hiçbir medya grubuna görünmeden içinden geldiği gibi yapan Haluk Levent'e de teşekkürler.... Samimiyetin için çok sağol.... İlk karşılaşmamızda sana bir ufak rakı ya da köpek öldüren (Güzel Marmara şarabı) ikram etmek isterim... Gerçekten çok sağol)

Ve ve hâlâ ilkeli insanların da olduğunu kanıtlayan Mümtaz Soysal'a da bin selam..

BİR ÇIKAR YOL YOKMU?

Tatilden sonra dergi'ye dönünce, işin başına oturmak güçleşiyor. İyi bir yer de tatili (gerçekten) değerlendirebilmenin de coşkusu ile aslında bir hayli enerji de yüklüyüm hani.... Ama o kağıdın başına geçtiğimde içimdeki büyük isteksizliği yok edemiyorum. Oysa İstanbul'dan uzaklaştıktan sonra ve dönerken inanılmaz bir coşku ile "Haydi be toparlanın acaip işler yapacağız" diye haykırmak geliyordu. Fakat büyük şehirdeki anlamsız koşuşturmanın ardındaki üretimsizlik ve rant çıgılıkları ve o insanı mahfeden surat ifadeleri herşeyi bombok ediyor.

İçimdeki coşkuyu haykırmaktan korkuyorum.... Hatta o bakışlar yüzünden bu coşkumdan bile utanıyorum.

İlk döndüğüm günlerde ilk şoku gene TV haberleri yaptı. Gene Sibeller, Viagra'lar, Clinton'un şeyinin maceraları ve habersiz kalmak. Hiçbirinde ne Bergama'dan Akkuyu'ya doğru yürüyen ilerici gençler ne de empreyalizme direnen İncirlik üssündeki işçilerin grevi vardı. Her kanalın Amerika'da eğitim görmüş kelli felli heber müdürleri kafayı takmışlar Sibel Can'ın dolgun vücuduna ya da Ajda'nın faili mechul bir fare tarafından ısırılan bacağına.

Kafam karmakarışık ve sinir doluyum. Artık bıktım bu kahredici sahte oyundan...

Şimdi sizlere büyük medya'nın (tabi sözüm ona alternatiif olduğunu iddia eden irtica'cı medya'nın da) yer vermediği haberler;

-Tüketici Hakları Derneği Yabancı sigara tüketme me kampanması başlattı. 30 Temmuz'da yapılan açıklama da "Tekel'in özelleştirilmesiyle ülkemizdeki sigara pazarının tamamen yabancı tekellerin eline geçeceğini" belirten dernek başkanı Onursal Özb ek, tüm tüketicilere çağrı da bulundu "Yabancı markalı sigaraları tüketmeme tercihini kullanın!"

-Ege köylüleri 5 Ağustos'ta Bergama'da bir miting yaptı. Köylüler, özelleştirmeci partilerin ve onların kurduğu hükümetlerin IMF'nin talimatlarına uyduğunu, tarımı gözden çıkardıklarını vurgulayarak, Bergama'da dünyanın en kaliteli pamuğu, en kaliteli zeytinyağı üretilirken dışardan pamuk ve yağ ithal edilmesini prostesto ettiler. "Tarıma sahip çık, Türkiye'ye sahip çık" adıyla yapılan mitinge katılan Bergama köylüsü, daha önceleri de siyanürle altın arayan Euro gold adlı şirkete de karşı çıkmıştı.

-Haluk Levent, 28 Temmuz'daki konserinde "Geçenlerde çevre günüydü, Milletvekilleri Boğaz'da gezi düzenleyip havyar yiyerek kutladılar çevre gününü. Akşam altı olunca da gittiler. Ancak çevreye, gerçekten saygı duyan ve bunun için mücadele edenler de var. Bergama'dan Akkuyu'ya yürüyen öncü gençliği kutluyor ve destekliyoruz"

-Türkiye'deki Amerikan işyerlerinde Türk Harb-iş Sendikası üyesi 1800 işçi, 28 Temmuz'dan bu yana grevde. İzmir, Adana ve Ankara'da yapılan bu grevlerle aynı zamanda Amerikan emperyalizmi de lanetleniyordu. Buna karşılık ABD'li subaylar terör hareketleriyle grevci işçilere fiili saldırılar da bulunuyordu.

İşte bunların hiç biri haber olamıyordu.

TV haber merkezlerinin aklı Sibel Can'ın kalçalarına endekslenmişti... İşte bu yüzden İstanbul'da ki bulanık surat ifadeleri enerjimi bir an da alıyordu.

Haydi biraz umut biraz umut....

Tık tık tık Hey orada kimse var mı?

APTULİKA

HBR Maymun
20 Ağustos 1998 Perşembe Sayı: 220

DÖRT M
Basın ve Yayıncılık LTD. ŞTİ. Adına:
İmtiyaz Sahibi: Ergün GÜNDÜZ
Yönetim Kurulu Başkanı: İrfan SAYAR
Yazışleri Müdürü ve Müessese Müdürü:
Muammer BARUTÇU

Yazar çizerler: Emrah Ablak, Uğur Aktaş, Alper Atalan, Atilla Atalay, Oktay Can, Hakan Çelik, Latif Demirci, Uğur Durak, Abdülkadir Elçioğlu, Ramize Erer, Mehmet Ersoy, Ergün Gündüz, Doğan Güneş, Andaç Gürsoy, Reha İnan, Oğuzhan Kayan, Meral Onat, Ayşe Önal, İrfan Sayar, Osman Şayan,Yavuz Taran, Arda Turaç, Kenan Yarar, **Grafik Tasarım:** Rıza Külegeç, **Bilgisayar Tasarım:** Tamer Önder, **Arşiv:** Savaş Balcı, **Ofis Sorumlusu:** Cevdet Kılıç, **Yönetim Yeri:** H.B.R. Maymun Dergisi Zafer Sok. Manuel Apt. No: 11/4, 80220 Pangaltı-Şişli/İST Tel: 234 46 69, 230 68 17, 230 48 64 Fax: 231 17 58 / Elektronik Posta Adr: hbrmaymun@superonline.com **ISSN - 1300-5812 Basım Yeri:** Dünya Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** Bir-Yay A.Ş. *HBR Maymun Dergisi'nde yeralan yazı ve karikatürler izin alınmadan yayınlanamaz. Yazar ve çizerlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç v.b hazırlanamaz...*

ABONELİK KOŞULLARI: Amerika (Uçak): 1 yıllık abone bedeli- **100$,** 6 aylık abone bedeli- **50$ Avrupa (Uçak):** 1 yıllık abone bedeli- **105 DM,** 6 aylık abone bedeli- **50 DM,** Yurt içi (posta): 1 yıllık abone bedeli **7,800.000 TL,** 6 aylık abone bedeli **3.900.000 TL. Banka Hesap numarası:** Türkiye İş Bankası Pangaltı Şubesi: 631078 **Döviz hesabı: DM için:** 517734 İş Bankası Pangaltı **USD için:** 517748 İş Bankası Pangaltı.

Akşamsefası

CAM KIRIKLARI

HAKAN ÇELİK

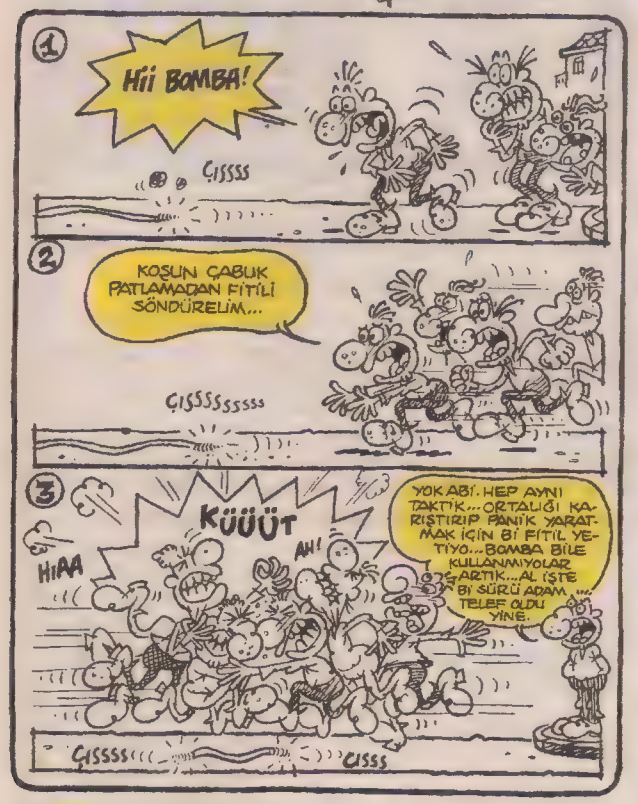

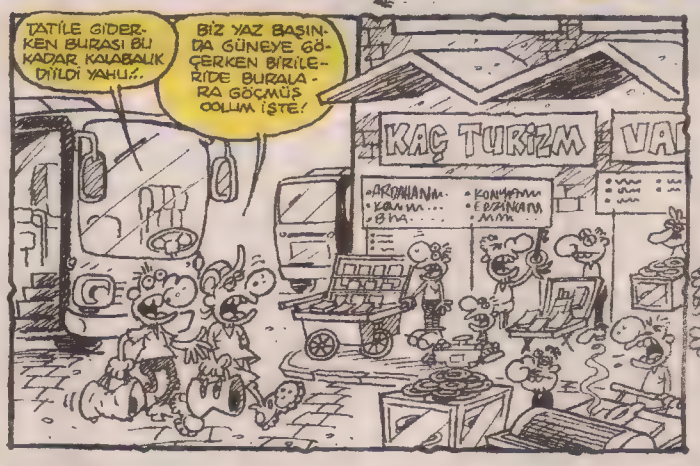
TATİLE GİDERKEN BURASI BU KADAR KALABALIK DİYİLDİ YAHU!..
BİZ YAZ BAŞINDA GÜNEYE GÖÇERKEN BİRİLERİNİDE BURALARA GÖÇMÜŞ OOLUM İŞTE!
KAÇ TURİZM
VA

VAY ÇANINA!.. YARDIM EKİBİ DİİLMİŞ... ÖNLEM EKİBİYMİŞ... BUNDAN SONRAKİ SEL BASKINLARINI TOPRAK KAYMALARINI ÖNLEMEK İÇİN GELMİŞLER!..

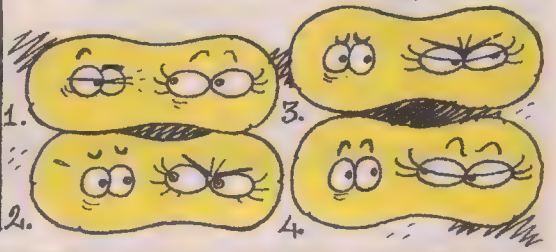

FERDİ AVUNTU

CIK!..CIK!.. OLUCAK ŞEY DİİL... ALTI AYDA 35 MİLYON LİTRE RAKI TÜKETMİŞİZ YAHU!..
NOOLMUŞ... ALT TARAFI BİRAZ DEMLENMİŞLER İŞTE!..
NE DEMLENMESİ YA.. MİLLET ZURNA GİBİ OLMUŞ ÖÖLE DOLAŞIYO HABERİMİZ YOK... NEYİ UNUTMAK İÇİN İÇİYOLAR BÖÖLE YAHU!..
YAA BOŞVER BE ANAM BE. ÇEK BİR FIRT RAHATLARSIN.
ASLINDA BEN BİLİYODUM NELERİ UNUTMAK İÇİN İÇTİKLERİNİ AMA UNUTTUM YAHU...! HIK! NEYSE BOŞVER İÇELİM! HIK!

Biz Böyle Yıkılmazlar

BÜTÜN GÜN LEAZİNG'Dİİ, FACTORİNG'Dİİ REPO'SUYDU... İŞ ÇIKIŞI BURAYA UĞRAYIP GÜNÜN STRESİNİ ATIYORUM...
BEN DE, BULAŞIKTI, ÇAMAŞIRDI TEMİZLİKTİ DERKEN CANIM ÇIKIYO. İŞLERİ BİTİRİNCE BURDA BİR TEK ATIP SOLUKLANIYOM...

İŞTE ŞİMDİ BİTİRDİN BENİ FARUK! YATAĞIMA KADIN ALDIĞINDA BİLE BÖYLE YIKILMADIM... MUTFAĞIMA BAŞKA BİR KADINI NASIL SOKARSIN HA! BURASI BENİM! SADECE BANA AİT!.. BENİİM!..
MERAL

NE ZAMANDIR HERİFİN EN UFAK BİR İLGİSİ KALMADI BANA, HAYATINDA BAŞKA BİR KADIN VAR, HİSSEDİYORUM BİRİ VAR...
AH ANNEM... AH APTAL ANNEM... O BAŞKA BİRİ BENİM, ANNEM...
MERAL

CEYHUN

Osman Şayan - Ramize Erer

EXCUSE ME... CAN YOU...
HADİ CANIM HADİ... ELDE 6 TANE HARİTA, İKİ FOTOĞRAF MAKİNESİ, DÖT CEBİNDE GEZİP GÖRÜLECEK YERLER REHBERİ VARKEN BİRLİKTELİĞE FALAN GİRMEM SENİNLE. TURİST KIZLARI SEVERİM AMA, BU SICAKTA İSTANBUL'U DERE TEPE DOLAŞTIRIP ANAMI AĞLATICAKSIN ÇOK BELLİ. GAZETEDE OKUYORUZ, DAHA İLGİ ÇEKİCİ AMAÇLARLA GELEN TURİSTLER DE VAR. İLLE DE BİRİNE YARDIM EDİCEKSEM GİDER ONLARA YARDIM EDERİM. EN GÜZEL TURİST PASİF TURİST...

KARİKA YERLİ

Reha İNAN

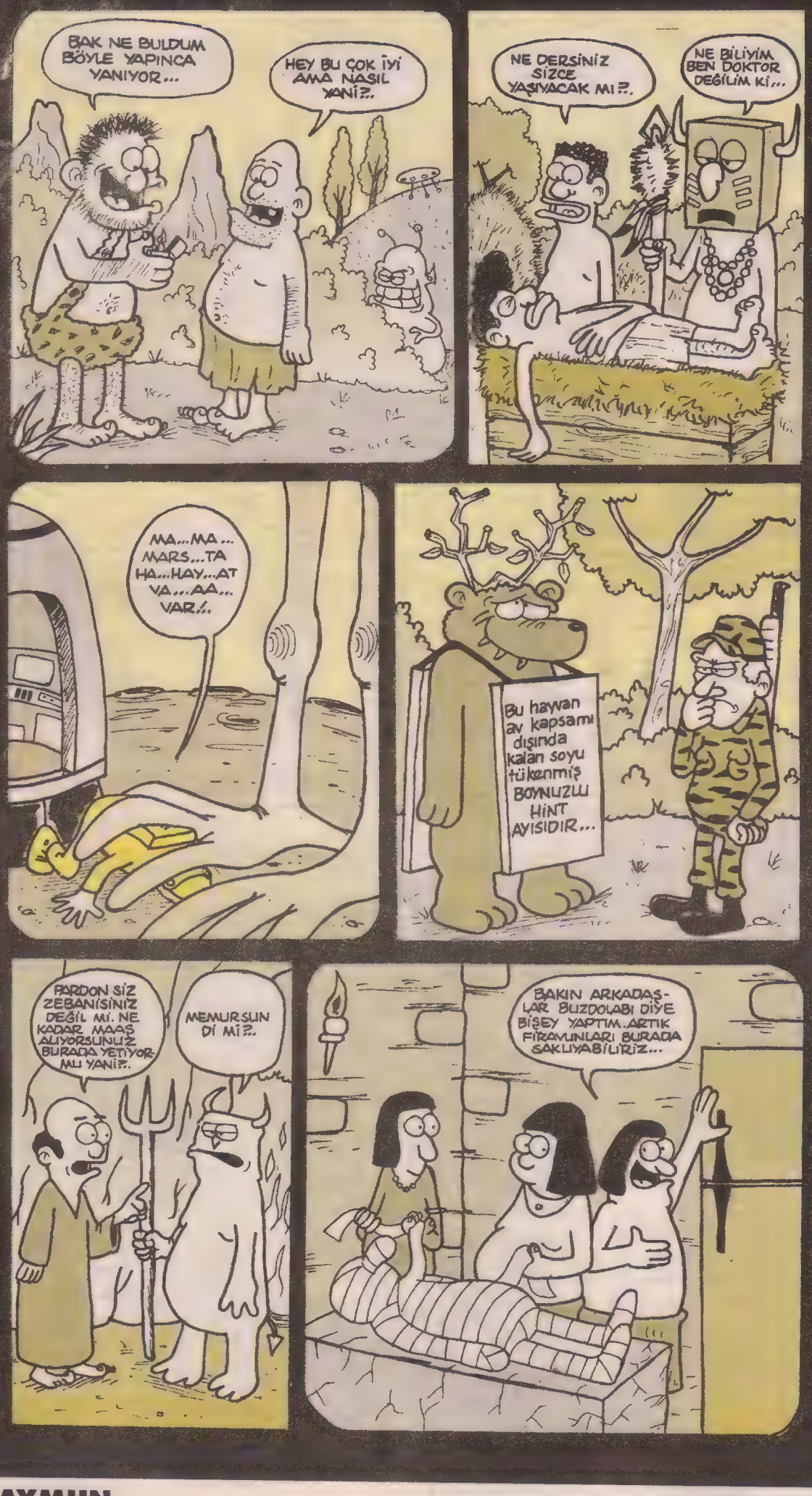
BAK NE BULDUM BÖYLE YAPINCA YANIYOR...
HEY BU ÇOK İYİ AMA NASIL YANİ?..
NE DERSİNİZ SİZCE YAŞIYACAK MI?..
NE BİLİYİM BEN DOKTOR DEĞİLİM Kİ...
MA...MA... MARS...TA HA...HAY...AT VA...AA... VAR!..
Bu hayvan av kapsamı dışında kalan soyu tükenmiş BOYNUZLU HİNT AYISIDIR...
PARDON SİZ ZEBANİSİNİZ DEĞİL Mİ. NE KADAR MAAŞ ALIYORSUNUZ BURADA YETİYOR MU YANİ?..
MEMURSUN Dİ Mİ?..
BAKIN ARKADAŞLAR BUZDOLABI DİYE BİŞEY YAPTIM..ARTIK FİTAVUNLARI BURADA SAKLIYABİLİRİZ...

PAMİR İN YERİ

PAMİR PAPYON

Gazeteci Yazar - Bir Sevgi Hastası

ÖNCE PREZANTASYON, SONRA YİNE PREZANTASYON...

Tropik bir İstanbul gecesinden gabardin düşler çalmak için Hermakent Sanat Sarayı'nda toplandık. Gözlerinden büyülü vizyon ışıltıları yayılan değerli fütürist "**Mc Raynold Tarumann**"ın, "**Milenyum Çağında Management Training**" konulu seminerini college öğrencisi hevesiyle dinliyoruz. Tarumann'ın deneyimli referansıyla sadece gözlerimizi kamaştırmıyor ayrıca ruhlarımızı da geleceğe etkileyici tarzıyla taşıyor. Check-list'ime en vurucu detayları eklerken şu sözleri beynimde yankılanmaya başlıyor: "**Kredibil bir gelecek düşlüyorsanız önce profilinizi pembe bir çerçeveye oturtun ve içindeki resmi kendiniz çizin!**" Tanrım ne radikal bir saptama!

Editörümün hassas dirsek darbelerindeki uyarı tonajına aldırmadan tavandaki spot ışıklarında kaşmir dokulu hayallerimin peşine takılıyorum... "**Hemşeri vizesiyle**" global tatsızlıklardan rafine edilmiş bir İstanbul... Paris standardında şehir vergileri, varoşalitesi düşük semtlere uzanan çift katlı otobüslerin şirin hırıltısı, Londra keyfini veren cadde cadde dolaşan dondurma arabaları ve on dolara çimleri biçmek isteyen Seattle yaramazı çocuklar...

"**Kırmızı bültenle aranan esmerlerin**" yarattığı gustoyla kampanyasız tanıtım olanakları, FBI tarafından kara listeye alınan Tanzanya katliamında adı geçen vatandaşlarımızın dirilttiği "müthiş Euro-Türk" atmosferi...Dünya borsa krizine ayak uyduran soft ekonomi trendlerimiz ve Wall Street'ten bozma Tahtakale senrdomları...

Mr. Tarumann sözlerini bitirip açık büfeye yöneldiğinde omuz temasıyla yaklaşıp bu prezantabıl fikirlerimi kendisine açmak istiyorum. Bana; "**Sevgili dostum, seminer sona erdi. Yine de gerçekten vurucu başlıklardan bahsetmemi istiyorsanız 500 doları daha gözden çıkartmalısınız**" diyor. Ordövr tabağına hızla saldırışını ilgiyle izleyerek kendisine hak veriyorum. Yanımda 500 bozuk yok, acaba yemek kartı kabul eder mi?...

CLİNTON... O DA ANA KUZUSU!

Bazı lanet deneyimler hepimizin başına bela olmuştur, fakat bu "**dünyanın nükleer gücünün şifrelerini elinde bulunduran adamın**" başına gelince konu biraz deforme oluyor. Clinton... Tüm eyaletlerde işsizlik oranını düşüren o beyaz saçlı romantik. Kedisi Socks'a kendi eliyle mama yedirecek kadar duyarlı, buzdan dişlerin değişimi arzulayan polit timsahı Yeltsin'i kahkahalara boğan hınzırı... Saksafonuyla, rap'in dışına çıkamayan afro halkına caz ezgilerini sevdirmeye çalışan fedakar lider...

Ben hep onunla oldum, onunla yaşadım kendimi. Şehitlerinin ardından ulusunun matemini gözyaşlarıyla karşılayan bir başkanın hüznüyle kahrolmayı öğrendim!

Belki de skandallarına sahip çıktığımdan, kaderine "partner" olduğumdan acısını yüreğimde hissettim. Onun da bir ana kuzusu olduğunu unutmadan aldattım ben de... Oh, Clinton! Dostum, bırakma bizi ... Affet!...

ALPER ATALAN

AŞKIM

Çizgi-Öykü: Kenan Yarar

Aşkım...
Bu eve taşındığımdan beri, inan yalnız seni sevdim...

Sana açtım perdemi, sana açtım gönlümü..

O küçük dairede yapayalnız, kirden günahtan uzak..

Saklarsın saflığını güzeliğini, biliyorsun alem tuzak..

Kedisinden başkasına bakmadı, damdan balkondan sarkmadı..

Ruhu ar, kir görmemiş besbelli, beni burada yaptı deli...

Akşam çekilir perdesi, uykuya dalar gönlümün perisi...

Ah, sen ışığını söndürüp, yattığın anlar...
Alt kattaki aşüfte kırıta sırıta çıkar...

Pencere orospusu, kenarın dilberi...
Kapı kapı dolaşır, sonra verir, önce bakışır...

Hele ki iki kaş göz et, kaldır salla bir parça et...

Orospu dünden razı , emrine amade poposu ağzı...

Yok inan onda gözüm, sanadır her sözüm..
Gel gör ki kapımı tıklatır, aklımı donumdan fırlatır...

Bir de azgın ki, eline düşmeye gör...
Ya sarhoş olursun ya likör...

Orasından ister, burasından ister..
Ne gözü doyar, ne hevesi biter...

Ama inan bana a canım, her iş bitimi pişmanım...

GİT!..

Sabah gözlerine bakarak, benimki hep aynı nakarat...
Ah, nasıl yaptım ben sana bunu...
Nasıl kokladım üstüne onu...
Kadere küser, vazoyu kırar, duvara vurur, perdeye ağlarım...
Sen hiç kirlenme meleğim, hep orda kal...
Ne el değsin sana ne de dal...
Bir gece yine çaldı kapımı o kenarın dilberi...
Bastım tokadı suratına, yolladım gerisin geri...
İSTEMİYORUM GİT!..
İhanet yok artık, kalbimin sahibi,
Sen gibi temiz kalmalı seni de seven kişi...
HADİ LEN!..
AŞKIM!..
ELİNİN KÖRÜ!

3. sayfadan devam

Ama Diana'nın taziye depreminin en önemli sarsıntısı Kraliçe üstüne olmus. Bunca yüzyıllık kutsal İngiliz Kraliyeti, Lady Diana'nın ölümü ile ilk kez tartışmaya açılmış durumda.. Ve düzenlerinden MI6 ajanının itiraflarına rağmen bir an bile kuşkuya düşmeyen İngilizler artık kendilerine soruyorlar. "Kraliyet'e artık bir son versek mi?"

Kraliçe dünyanın en zengin kadını. Elbette öyle, çünkü İngiliz yasalarına göre, bu dünyadan miras bırakacak kimse bulamadan göçen ada vatandaşlarının sahipsiz mal ve mülkleri Kraliçe'ye kalıyor.

Gerçi İngiltere'de hiçbir mal varlığı kalmasa, tek bir sanayii bacası tütmese bile dert değil. Sadece Kraliçe'nin sarayı görmeye gelen turistlerle, sonu olmayan dil okulu öğrencilerinin bıraktıkları para şu haliyle İngilizleri yüz yıl işsiz ve güçsüz geçindirecek durumda. İnsanın içinden bir Kraliçe bulup, TBMM binası yanında saray yapası geliyor..

Bu ömür boyu güvenli gelirin rahatlığından olsa gerek, İngiltere'de Türkiye'ye rahmet okutacak bir bürokrasi var. Ve hani Türkiye'de adamı bulup kısaltacağın türünden değil. Çünkü İngilizler'de adamı bulmak diye bir kavram yok. Onlar her işi sakin sakin yapmaktan yana olduklarından hayata ilişkin hiçbir aceleleri yok. Doktora gitmek için bile en iyimser tahminle üç hafta sonrasına randevu alınabiliyor. İmtiyazsız sosyal devlet olmanın da hikmeti de bu yavaşlıkta gizli galiba!

Ayşe ÖNAL

KÖTÜDEN ÖTE, ÖTEDEN DE İLERİ SANAL İNSAN

O bir kendisi şahane insan... O internetin geyik dehlizlerinde komparsita yaparken daha Topkapı sarayının inşaatına başlanmamıştı. Daha küçücükkene bile Eflak ve Boğdan'da gizli olarak internete sızıp nizam-ı alem-ül chat deryalarına yelken açmıştı...Siz o zaman zigottunuz...Bilmessiniz... Veeee... Artık geliyor...Geldikçe gelesi geliyor...

Onundehası richterleri çatlatır, vidanjörleri burkar... Chat aleminin tüm mağdurlarını daha mağdur etmeye az önce and içti...Yemin Törenin de Müzeyyen Senar la Bessame Muço yu söölerken gözünden yaş geldiği rivayet edildi...Bu asılsız haberi yalanlarken konukları zayi edip orkestrayı yaktı, davulcuyu böldü de yedi...

Tüm yezid ve melun chat geyikçilerinin en bi kankası Lazer Teyze bundan gayri bu köşede .....

İnternette kendisine mutedil dalgalar halinde gelen e-mailleri cevaplicak...Burada muhtelif chat hesaplaşması, bulaşma, sündürme ve çektirme e-mailleşmelerine tanık olacaksınız...Hepinizi göz göre göre şahit yazcaz... Kendisine ulaşmanın tek medeni yolu: **lazerteyze @yahoo.com**

Gönderilen her e-mail Lazer Teyze'nin itinasına mazur kalacak ve cevaplanacaktır. Öyle belli bir seviye tutturiyim, kralından döktüriyim sidiğimi Lazer'le yarıştıriim gibi bi debelenme nafile olacaktır. Lakin zor... meze eder.. utandırır.. bilmem.

ONUN İÇİN NE DEDİLER?

Ben Lazer Teyze gördüm.
Hapatit Celasun News
Gerda Firdevs Cani

Kendisi ile son görüşmemizden bu yana, bakış açım kayboldu, yaşama sevincim bana küstü, klorofilimi yedim.
Washington News Höwst Hits
Ilcare Förv

Seyrelterek alındığı takdirde hoş bi insan,emzikli ve hamile kadınlara tatbik edilmemeli.
Kasıtlı Woyvoda Atb.NF.Kısım
2.çeper4.pisyedili Ort Kmtlığı.
Humus Samuel Tınıch

Yaaa... Kaşlarınızın arasına yiyince lazeri, görürsünüz artık:)

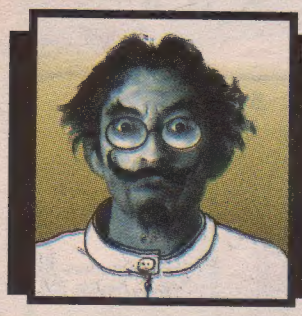

Delikanlı psikolog , eski futbolcu

HAŞMET ABİ FUTBOL VE...

KONUK YAZAR ALİ ŞEN YAZIYOR

FENERBAHÇE ORKESTRASI KURULACAK MI?

Simdi **Bodrum'daki sahane villama** taraftarlar benimle konusabilmek için gelip gittikçe çimler eziliyor, bahçemdeki hayvanlar tedirgin oluyordu. Ben de baktım böyle olmuyor, **internet sırtlarına sahane bi site kurdum,** oraya e-mail atmalarını söyledim bu kisilere. Nitekim bir çok e-mail geliyor simdi bu siteye. Diyorlar ki "Baskanım- internette bana baskan derler- **Galatasaray tribünde orkestra kurdu,** vur patlasın çal oynasın yaparak takımı costuruyorlar. Biz ne zaman orkestra kurucaz". Simdi ben de cevap olarak " **Fenerbahçe tribünlerinde Borazan Kamil, Düdük Necmi, Defdef Cevat, Davul Niyazi lakaplı bir sürü insan vardır. Bu kisiler bir araya gelince zaten orkestra olmus olur**" diye saka yapıyorum. Çunku bu orkestra meselesi benim baskanlığım döneminde akıl edilmis, ancak ben müsade etmemistim. Aynı sekilde bugün Aziz baskan da etmemelidir. Çunku orkestra **"çok seslilik"** demektir. Tribünde orkestra olursa her kafadan bir ses çıkar, camia bölünür. Ben Fenerbahçe kulubunu **kendi çiftliğim gibi** yönettiğim için biliyorum, her kafadan bir ses çıkması iyi değildir. İlle de kurulacaksa, **askeri bir bando** kurulmalıdır. Askeri bando disiplinli olur, bütün enstrümanlardan tek ses çıkar. **Ayrıca hakemlerimizin çoğu da askerdir.** Böylece onları tesir altına almak kolaylasır. Söz askerden açılmısken göreve yeni gelen **Kıvrıkoğlu pasamızı** da tebrik ediyorum. Pasam, laiklik kadar önemli bir diğer mesele de asker kökenli hakemlerimizin tarafsız yönetim göstermesidir. Bu konuda da elinizden geleni yapacağınızdan süphem yoktur. Tekrar tekrar tebrik ederim.

FENERBAHÇE'NİN SANLI TARİHİNDEN BİR ANI

1917 yılında Fenerbahçe kulubu **isgal kuvvetlerinin takımlarıyla** maçlar yapmakta, bu maçlarda aldığı galibiyetlerle de halkımıza zafer coskusu yasatarak moralleri yüksek tutmaktadır. **Yine önemli bir maç öncesi İngilizler Fenerbahçenin topunu patlatırlar.** Bunun üzerine o zamanki teknik direktörümüz, **Ali Sen'in dedesini** çağırıp der ki: **"Mehmet Asteğmen, top olmadığı için antreman yapamıyoruz. Git bize top bul. Harbin kaderi bu topa bağlıdır."** Simdi hakikaten de harbin kaderi o maçın kazanılmasına bağlıdır. **Ali Sen'in dedesi** aldığı emir doğrultusunda İstanbul'un tek Adidas dükkanına gider. Satıcı der ki **"Para pesin, kırmızı mesin."** Ali Sen'in dedesi de o gece **karsılıksız çek** hazırlayıp satıcıya verir, topu alır. Fenerbahçe, Ali Sen'in dedesinin getirdiği topla antreman yapar, maça çıkar. İlk yarıyı yenik kapatırlar ama **Ali Sen'in dedesi devre arasında futbolcularla bir konusma yapar, teknik direktöre müdahale edip oyuncu değisiklikleri yapar**, ikinci yarıda maçı kazanırlar. Yıllar sonra o karsılıksız çek **satıcının torunları tarafından Ali Sen'e getirilmis, Ali Sen de satıcının parasını ödemistir.** Ali Sen daha sonra karsılıksız çeki o zamanki yöneticilerden **Erol User**'e vermis, hatırlayacağınız gibi bu kisi geçen yıl **çek sahtekarlığından** tutuklanmıstı.

NE ZAMAN ALİ SEN KADAR OLAMAYIZ

Yeni yasama dönemine kadar olamayız... Sonra belki...

Osman ŞAYAN

H.B.R MAYMUN

MERT ATA YALTIRIK mizah ödülleri 3

serbest konulu karikatür yarışması

Dergimiz çalışanlarından, arkadaşımız; **"Uyuyan Şair" Mert Ata Yaltırık** anısına, ailesiyle birlikte iki yıl önce düzenlemeye başladığımız geleneksel mizah ödülleri, sizlerin de ilgisiyle **üçüncü** yaşına basıyor. 1996 yılında **"Oysa bunca trafik kazası, bunca ölüm bir ulusun kaderi olamaz"** diyerek yola çıkmış ve yarışma konusunu **"Trafik"** olarak belirlemiştik. Geçen yıl da yine trafik kazaları gibi yoktan ölümlere sebep olan **"Uyuşturucu"** konusunda çizmenizi istemiştik. Bu yıl ise yarışmaya katılacaklara herhangi bir konu sınırlaması getirmiyoruz. **Başka bir deyişle, bu yılki yarışmanın konusu "serbest".**

Mert'in anısını yaşatmak ve yüzlerdeki gülümsemeyi paylaşmak için herkesi, **önümüzdeki yıl uluslararası hale getirmeyi planladığımız,** bu büyük, geleneksel çizgi şenliğine davet ediyoruz.

Sevgi ve dostlukla gülümseyerek ...

HBR MAYMUN

Son Katılma Tarihi: 5 Ekim 1998,
Başvuru Adresi: HBR Maymun Mizah Dergisi Zafer Sok. Manuel Apt. No:12/11 D:4- 80220 Pangaltı/İST. **Bilgi için:** 230 68 17- 234 46 69

ÖDÜLLER:

Birincilik ödülü: 400 milyon
İkincilik ödülü: 250 milyon
Üçüncülük ödülü: 150 milyon
ve **HBR ÖZEL ÖDÜLLERİ**

Jüri Üyeleri:

Jüri Başkanı Semih Balcıoğlu, Behiç Ak, Latif Demirci, İrfan Sayar, Ergün Gündüz, Murat Yaltırık, Atilla Atalay, Ramize Erer.

KATILMA KOŞULLARI

1- **Mert Ata Yaltırık Mizah** Ödülleri çerçevesinde düzenlenen **"serbest" konulu karikatür yarışması** tüm karikatürcülere açıktır.

2- Yarışmaya gönderilecek karikatürlerin çizim tekniği **serbest** olup, **renkli veya siyah beyaz** çalışılabilir.

3- Gönderilecek karikatürlerin yayınlanmamış ve daha önce bir yarışmaya katılmamış olmaları gerekmektedir.

4- Katılımcılar en fazla **üçer eser** gönderebilirler.

5- Gönderilecek karikatürler en fazla **30 X 40 cm** boyutlarında ve paspartusuz olacaktır.

6- Eserler, postada kırılmayacak şekilde zarflanmalı ve rulo yapılmamalıdır.

7- Gönderilecek her eserle birlikte, katılımcının **adı, soyadı, kısa özgeçmişi, adresi ve telefon numarasının** belirtilmesi gerekmektedir.

8- Yarışmaya katılan eserlerden derece alanların **HBR Maymun Dergisi tarafından kullanım hakkı saklıdır.** Derece alan eserler dışındaki karikatürler, yarışma bitiminden sonraki bir hafta içinde **eser sahibi tarafından bir mektupla başvurulduğunda** postayla geri gönderilecektir.

9- Ödül alan eserlerle birlikte, jüri tarafından seçilen diğer karikatürler yarışma anısına hazırlanacak bir kitapçıkta toplanacaktır. Söz konusu kitapçık, içinde eserleri yeralan karikatürcülere yollanacaktır.

10- Karikatürler en geç **5 Ekim 1998** tarihine kadar postaya ya da elden belirtilen adrese ulaşmış olmalıdır.

11- Postada meydana gelecek **gecikme, kaybolma** gibi herhangi bir aksaklıktan **HBR Maymun Dergisi sorumlu tutulamaz.**

12- Son teslim tarihini izleyen bir hafta içinde seçici jüri toplanacak, yarışmada dereceye giren ve sergilenmeye değer bulunan eserler HBR Maymun Dergisi'nde ilan edilecektir.

13- Yarışmaya **Dört M Basın ve Yayıncılık çalışanları** ve **jüri üyeleri** katılamazlar.

14- Yarışmaya katılan çizerler tüm bu koşulları kabul etmiş sayılırlar.

Akşamsefası

porof: ZİHNİ SİNİR dünyanın en ileri zekalı cerisi

✱ EVLENME TÖRENLERİNİN ARTTIĞI ŞU GÜNLERE BİR YENİ SOLUK GETİRECEK 3 PROCE...

1 TAM TAKIM BİR EVLİLİK MOBİLYASI PROCESİ:

(yıldırım aşkları için.)

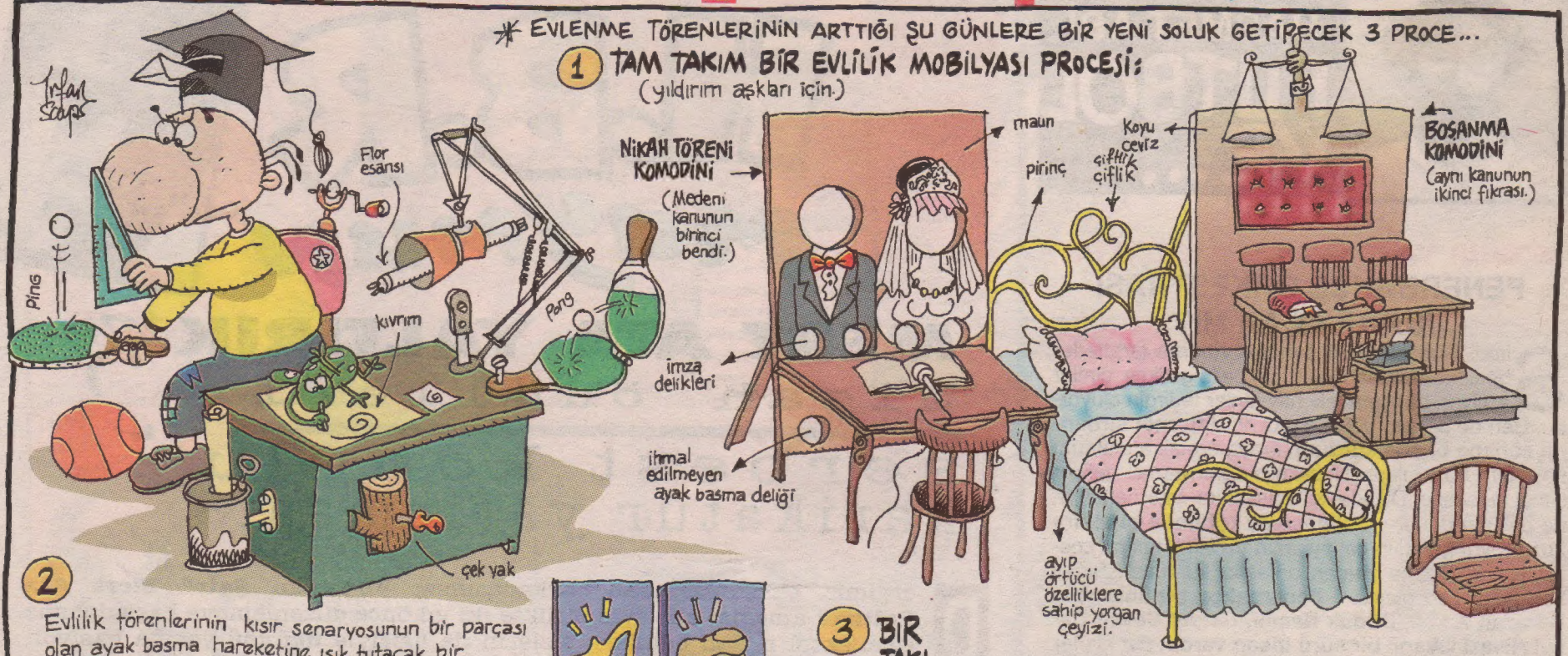

2

Evlilik törenlerinin kısır senaryosunun bir parçası olan ayak basma hareketine ışık tutacak bir **ELEKTRONİK AYAKBASMA AYGITI** procesi düğmelere basınca ışıklı panolar yanar. Böylece masa altına eğilmeden rahat izleme olanağı elde edilmiş olur...

3 BİR TAKI MERASİMİ procesi:

BEYİN TAKINTISI.

Neden Nikah törenlerinde kadın şahit göremiyoruz? Evlilik müessesesinde kadınlara olan güvensizlik daha mı fazla diye

takıldı kafama.

GELDİK PARA KONUSU SIKICILIĞINA: 2. Bölüm...

Şimdi siz cebinizden 175 bin lira ödeyip dergiyi aldığınızda işte o 175 bin liranın başına neler geliyo neler aklınız şaşar. Bi defa kafadan 1750 lirasını zaten siz devlete vergi olarak ödemiş bulunuyorsunuz. (Çünkü buna%1 K.D.V. dahildi) Geriye ne kaldı?Yap hesabı:173.500TL... Bunun yarısınıda dağıtım aldımı sana. Onlarda Kendi alanlarında paylaşım yapıyolar tabiiki.. yok bakkala çakkala akar yakıta çalışanlarına sigortalara vs. Neyse elalem ne yapar ne eder beni ilgilendirmez şahsen. Biz öbür yarısına devam edelim. Ne kaldı? 86.625 Lira. Dört M'in stok kağıdı olmadığı için İzmit'e sekaya gidiliyor. Kamyon tutuluyor.Efendime söyliiyeyim kağıt bobinleri kamyona yükleniyor. Bu arada yazar çizerler espri düşünmeye başlıyorlar. Kamyoncuya para,hamalına para derken kalıyor 86.623 lira. Kağıtlar matbaaya iniyor. Bu arada Yavuz Taran bey iki esprisini buluyor bile. Derken tost yeniyo, masa lambasının ampülü patlıyo,çaylar içiliyo,tüp bitiyo, telefon vızır vızır çalışıyo,çini mürekkepleri dökülüyo,tuvalet tıkanıyo,Ergün bey'in radyosu hiç susmuyo, üstüne bi de Reha Muhtar haberleri açılıyo,Mehmet bey'le Abdül bey'ler bilgisayar oyunlarıyla tepişiyo (kablolar ellenecek gibi değil cayır cayır)zırt tuvalet kağıdı bitiyo,ayna kırılıyo,bulaşık yıkanıyo. O rezervuar çekilmelerinin haddi hesabı yok. filan derken... Gitti bi üç lira daha. Kaldı 86.600 lira. Ulan ne bitmez paraymiş demeye kalmadan da ev sahibi damlayıp imdadımıza yetişiyor. Küsüratı kapıp gidiyor. Şimdi kaldı 80.000 liramız. Buarada dergide boş durulmuyo tabii.Doğan bey renk yapıyo. Okican bey ve eşi dürüm almaya gittiler. Latif bey kapağı bitiriyo. Atilla bey çoktan yazısını halletmiş arka odada bira geyiğine katılıyo.Bir çene bir çene. Rıza bey (şarap) rapido tıklatıyo derken dergi bitiyo. (Burasını kısa kestim çünkü ayrıca ele alınacak) Film çıkışları alınıyo kaldı 75.000 lira. Şimdi napıyoruz. Bastıralım artık dergiyi.. Hoop rakkamlar dönüyo. Kaldı 30.000 lira. Ne oldu böl yarısını.Al kardeşim devlet bu senin vergin. Şimdi bakalım. 15.000 lira. Ben buraya kadar getirebildim. Bundan sonrasını ise kimse çözemez. Ne ben porof. Z.S. ne buranın kıytırık yöneticileri ne de siz. Çünkü daha 25 kişi maaşlarını ister, muttasarlar stopajlar, sigortalar, tasarrufu teşvik fonları vs...Bu 15.000'in içine istesede istemese de sığmak zorunda.Nası oluyo anlamak mümkün değil.Ama bilinen ve anlaşılabilen tek şey ise şu anda elinizde bir dergi tutuyorsunuz ve bu dergideki hengame 220 haftadır aralıksız böyle devam ediyo...

(Haftaya derginin esas içi.)
(Şenlikli bölüm)(hehehehe)

Akşamsefası